

GERİLLA SAVAŞI

Yusuf el Iyeyri

Allah yolunda vakfedilerek bilâbedel neşredilen
bu eserin maddi kazanç elde etmek amacıyla
basılması ve satılmasına izin verilmemektedir.

KUBBE

kubbe313.com

GERİLLA SAVAŞI

Şehid Şeyh
Yûsuf bin Salih el-IYEYRÎ
-Rahimehullâh-

KÜRESELKİTAP

Gerilla Savaşı

Yüsuf bin Salih el-İYEYRİ

İstanbul, 1436 / 2015

Küresel Kitap: 27

Bütün Eserleri: 3

Eserin Orijinal İsmi: حَرْبُ الْعَصَابَاتِ
Harbu'l İsâbât

Tercüme Eden: Muhammed ATTA

Editör: Osman AKYILDIZ

Tashih&Mizanpaj KÜRESEL KİTAP

Kapak: KÜRESEL KİTAP

Baskı&Cilt: STEP AJANS Matbaa Ltd. Şti.
Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11
Bağcılar/İstanbul

Tel: 0212 446 88 46

Sertifika No:12266

KÜRESEL KİTAP

Adres: Ali Kuşçu Mh. Nalbant Demir Sk. No:5/A Fatih/İSTANBUL

Tel&Faks: +90 212 523 55 78

Cep: +90 530 941 82 90

Web&E-Posta: www.kureselkitap.com • bilgi@kureselkitap.com

| İÇİNDEKİLER |

CÜCELER ÇAĞINDA BİR DEV	05
MÜTERCİMİN ÖNSÖZÜ	20
ÖNSÖZ	22
GERİLLA SAVAŞIYLA İLGİLİ BAZI MALUMATLAR	25
GERİLLA SAVAŞININ MERHALELERİ	38
GERİLLANIN TEMELLERİ	47
SAVAŞ TAKTİĞİ	53
ŞEHİR SAVAŞI	75

kureselkitap.com

CÜCELER ÇAĞINDA BİR DEV: YÛSUF EL-İYEYRÎ¹

İSA BIN SA'D ÂL-I UVŞEN

Allah sana rahmet etsin ey Yûsuf el-Iyeyrî. Şehadeti Afganistan'da aradın, Somali'de aradın sonra arkamı dönmediğin ve atıldığın bir sırada Arap yarımadasında o sana geldi.

Şiddetli riddet dalgalarının estiği ve haçlılara karşı cihad eden ve Müslümanların ırzlarını koruyan her müslümanın dövüldüğü, öldürüldüğü ve zindanlara atıldığı baskı altındaki Arap yarım adasındaki bu zor günlerde Hicri 30-3-1424 cumartesi gecesı, Kardeşim şeyh Yûsuf el-Iyeyrî'nin öldürüldüğünü duyduğumda, onun bizden ayrılmasına kendime hakim olamayıp üzüntüden hıçkırık hıçkırık ağlamaya başladım.

Bir keresinde bu mücahid şeyhin biyografisini yazmaya karar vermiştim. Ben ve kardeşlerim, yazılarını kendi ismiyle yazıp adını insanlar arasında izhar etmesini ve tanındıktan sonra, bu zamanda önder olacak âlim bir mücahidin açığa çıkmasının insanlara büyük tesirleri olacağı konusunda ısrarlarda bulunmuştuık. Şeyh Yûsuf ise bunu şiddetle reddetmiş ve mücahidlerle ilgili güvenlik nedenlerinden ötürü buna ihtiyaç olmadığını söylemişti.

Şeyh Yûsuf el-Iyeyrî ilkokulu ve ortaokulu okudu, ancak liseyi tamamlayıp tamamlamadığını bilmiyorum. Daha sonra daha ömrünün on sekizinci² yaşını tamamlamamış kalbi cihad ile dolu ve cihadın bütün bedenine hâkim olduğu bir genç olarak Afganistan'a geçti. Allah-u Teâlâ ona keskin bir akıl, doğru görüş ve

1 Savtu'l Cihâd, Şaban 1425, Sayı: 1-2. [Makalenin hem yazarı hem de hakkında yazılan Şeyh Yûsuf el-Iyeyrî Suud güvenlik güçleri tarafından şehid edilmişlerdir.]

2 Yûsuf

kuvvetli bir hafıza bahşetmişti. Bu yetenekleri onu, Sovyetlere karşı birinci Afgan cihadı günlerinde El-Faruk kampında eğitimcilerden biri olmaya ehil kılmıştı.

Eğitimde birkaç yılını geçirdi. Ciddiyeti ve kararlılığı ile biliniyordu. Hatta bir keresinde El-Faruk kampında bir devre düzenledi ve kardeşlere şunu söyledi: “Bir askeri devre düzenleyeceğim ve buna girmeye ve tamamlamaya ancak kararlı kişiler güç yetirebilirler. Ağır silahlarla başlayacağım ve hafif silahlarla bitireceğim.” Zannediyorum tanklarla başladı ve dört ay sonra tabancalarla bitirdi. Öyle ki onunla birlikte az bir gencin dışında kimse sabredememişti.

Kardeşler onun silahlarla ilgili ve ince malumatlar hakkında ne kadar kuvvetli bir hafızaya sahip olması ve bunun yanında Allah'ın ayaklarını tozlandırması ile şerefliendirdiği çatışmalarda karşılaştığı zorluklara ve sıkıntılara sabrıyla ilgili acayip kıssalar aktarırlar.

Afgan grupları arasında çekişmelerin başladığı dönemde Şeyh Yûsuf, Şeyh Usâme b. Ladin'in (*Allah onu korusun*)³ özel korumasıydı. Şeyh Usâme Sudan'a çıkmaya karar verince, beraberinde El-Kaidé'den bazı önemli şahsiyetler de bulunuyordu. Bu kimşelerin eşliğinde şeyh Yûsuf (*rahimehullah*)'da bulunuyordu. Orada dört ay geçirdi ve bu dönemde şeyh Usâme b. Ladin'in şahsi korumasıydı.

Bu dönem esnasında şeyh Usâme, şeyh Yûsuf'un düşünce yapısındaki harikalığı ve imkânları fark etmişti. Bazı işlerinden onu da haberdar ediyordu. Ben Şeyh Yûsuf'un bana, Şeyh Usâme'nin Sudan'da yaptıkları, yaşantısı, cihadı ve duyduğunda kişiyi hayretler içinde bırakan büyük çabalarını anlatıyordu. Onu dinlerken,

3 [Makalenin yazıldığı tarihte Şeyh Usâme bin Ladin hayatta idi. Allah ona rahmet eylesin.] (Mütercim)

Şeyh Usâme'ye ve geçen o günlere olan özlemini gözlerinde görebiliyordum.

Şeyh Yûsuf'un bana, Ebû Hafs el-Mısırî'nin kahramanlıklarından, Somali'de yönettiği askeri operasyonlarından, güney Hıristiyanlarına düzenlediği plandan ve şeyh Usâme ve Ebu Hafs'ın birlikte yürüttükleri askeri planları doğrultusunda onların bellerini kırmalarından bahsedişini hatırlıyorum.

Şeyh Yûsuf Somali'de Amerikan kuvvetlerine karşı yürütülen çatışmalara iştirak etmiştir ve ümmetin gençlerinin ümmetin durumundan ve vakiasından habersiz bir şekilde yaşadığı bir dönemde, Amerika'nın oradan kovulması ve hezimete uğratılmasında payı olmuştur.

Bundan sonra şeyh Yûsuf El-Iyeyrî Arap yarım adasına döner ve orada meşhur âlimlerle görüşür. Görüştüğü şeyhlerden birisinde şeyh Selman El-Avdé'dir. Ona şeyhin yaptıklarını ve programlarını anlatır. Bunun üzerine şeyh Selman, şeyh Yûsuf'a şöyle der: "Ebu Abdullah'ın (Usâme bin Ladin) askerlerinden birisi olmak benim için bir şereftir." Allah'a yemin olsun ki böyle, bunu şeyh Yûsuf'tan bir buçuk sene ara ile iki defa iki ayrı mekânda işittim.⁴

Bosna olaylarında şeyh Yûsuf'un Demmam'da kardeşlerle açık toplantıları olmuştur. Yine Kosova'da da yardımlar toplanmasında ve gücü nispetince desteklenmesinde payı olmuştur. Şeyh, Bosna'ya gitmek isteyen herkes için bedeni liyakat ve Bosna sahasına ulaşılmadan önce ihtiyaç duyulan diğer şeylerle ilgili iki haftalık bir program hazırlamıştı.

4 [Bu şahıs daha sonraki zamanlardan cihadı desteklemekten vazgeçmiş ve daha da ileri giderek mücahidleri düşman edinmeye, onların teröristler olduğu ve ihbar edilmeleri gerektiği fetvalarını yayınlamaya başlamıştır. Yine onun şaşılacak açıklamalarından birisi de, Amerika'nın Irak'ı işgalinde tedirgin olunacak bir şey olmadığını belirtmesidir.] (Mütercim)

Sonra Hobar olayları ve patlamalar gerçekleşti. Bu dönem şeyh Yûsuf zindana atıldı ve bu işin yapanlardan birisi olduğu töhmeti ile Demmam soruşturma hapishanesinde şiddetli işkencelere maruz kaldı. Onunla beraber olan kardeşler onun hakkında şöyle diyorlar: Her soruşturmadan sonra gördüğü, kamçı ve sopa ile dövülme ve temiz sakallarının yolunması ve benzeri işkence türleri nedeniyle sedye ile taşındığını görüyorduk. Nihayetinde bu durum şeyh Yûsuf’u, Selul ailesinin⁵ soruşturmacılarına patlamayı gerçekleştirenin kendisi olduğunu itirafına neden olmuştur.

Şeyh Yûsuf şöyle diyor: “Zindandaki soruşturma ve şiddetli işkence altında geçen birkaç günden sonra, soruşturmacıdan hapishane müdürü ile görüşmek istediğimi, önemli itiraflarda bulunacağımı talep ettim. Fiilen isteğim kabul edildi ve mazgaldan seslenilip çağırıldım. Beni ihtişamlı bir odadan geçirdiler ve oradan da müdürün muazzam bürosuna götürdüler. Etrafta polisler duruyor ve her birinin elinde kalem ve defter, onlara söyleyeceğim itiraflarımı yazmayı istiyorlardı. Ellerim kelepçeli bir halde beni oturttular ve hapishane müdürü bana “Ne var yanında buyur, itiraflarını dinliyorum!” dedi.

Bende onlara soğukkanlılıkla şöyle dedim: “Patlatmayı yapan kişi hakkında bir bilgiye sahip olamadığınız için geçirmiş olduğunuz zor durumu biliyorum. Fakat ben size bir iyilikte bulunarak bunu patlatanın ben olduğumu itiraf edebilirim. Ve bunun karşılığında boynumu vermeye hazırım.” (Şeyhe bunun nedenini sorduğumda şöyle dedi: “Allah’a yemin olsun ki işkencelere dayanamıyorduk. Neredeyse dinimizde fitneye düşecektik. Ölüm bize bu işkencelerden daha iyiydi.”)

5 [Selul ailesinden maksat, Arapların en aşağılığı olan münafıkların başı Abdullah b. Selul’un soyundan geldikleridir. Bu gibi kimseleri sırf Arap olmaları nedeniyle soyların en şerefli olan Peygamberimizin (*sallallahu aleyhi ve selem*) soyuna nispet etmek yerine böyle birisinin soyuna nispet etmek daha yerinde olacaktır.] (Mütercim)

Şöyle diyor şeyh Yûsuf: “Daha sözlerimi bitirmeden hapisane müdürü camdan sigara küllüğünü yüzüme fırlattı ve “Onu çıkar-tın ve terbiye edin!” dedi.

Şeyhimiz Yûsuf’a tanımlayamayacağımız işkence silsileleri bu şekilde devam etti. Ta ki, soruşturmacının rivayetine göre, patlatmayı yapan gerçek fail ortaya çıkana kadar. Şeyh Yûsuf şöyle diyor: “Bir gün bir polis geldi ve sevinçli bir şekilde şunları söyledi: “Müjdelersun sana, gerçek faili bulduk. Sizden birisi değil, bilakis rafizilerden birisiymiş. Ama kimseye söyleme!” Sonra beni koğuşa götürdüler.

O günden sonra patlama olaylarıyla ilgili olarak cihad gençlerine işkence durduruldu. Hapisane müdürü gardiyanlarını toplayıp onlara şöyle dedi: “Patlama olaylarıyla dava olunan herkese başka ithamlar giydirin ve onunla hükmolunsunlar!” Gerçekten de kardeşlerden her birine ya tekfir ya da benzeri başka bir şey bularak bir dava giydirdiler. Sonra da Seluli mahkemelerce haklarında hükümlerde bulunuldu.

Bundan sonra şeyh hapisanede bir süre rafizilerle birlikte kaldı. Onlarla beraber Ayetullahları veya seyyidleri de bulunmaktaydı. Şeyh Yûsuf onlarla tartışıyor ve münazaralarda bulunuyordu. Nihayetinde Ayetullahları adamlarını, ondan ve onunla birlikte oturmalarından sakındırdılar.

Şeyh Yûsuf şöyle diyor: “Ben uyuyor gibi yapıyordum ve Ayetullahları bunu fırsat bilerek konuşmaya ve onlara ders vermeye başlıyordu. Bende onu dinliyor ve uygun bir fırsat yakaladığımda kalkıyor ve ona reddiyeler veriyordum.” Kuvvetli hüccetlere ve beyana sahip olduğundan, ondan oldukça rahatsız olmuşlardı. Sonra şeyh Ehl-i Sünnet’ten olan toplu koğuşa geçti. Bu şekilde bir süre daha geçtikten sonra şeyh tek başına kalmak için yemek yemeyi kesti. Bu şekilde vaktini daha iyi değerlendirmek ve rabbi ile baş başa kalmak istiyordu. Talebine cevap verdiler ve tekli

koğuşta bir buçuk sene veya biraz daha fazla bir dönem kaldı ve bundan sonra serbest bırakıldı.

Tekli koğuşta sıkılıp sıkılmadığını sorduğumda Şeyh Yûsuf şöyle dedi: “Allah’a yemin olsun ki, asla vakit bulamıyordum. Öyle ki cenabet durumu hariç banyo bile yapmıyor ve çok az uyuyordum. Adeta vakitle yarışıyordum!”

Tekli koğuşunda zamanını ezber ve ilmi kitapları okumakla geçiriyordu. Kur’an’ı ezberledi ve sağlamaştırdı. Buhârî ve Müslim’i ezberledi. Ve ilim ehlinin kitaplarını okumaya ve mütalaaya kapandı. Bir gün gardiyan asker ona şöyle der: “Allah’a yemin olsun ki ben senin bu durumuna ve bulunmuş olduğun bu haline acıyorum?”

Şeyh Yûsuf ise ona şöyle der: “Allah’a yemin olsun ki, ben senin haline acıyorum. Şunu bil ki, eğer gün yirmi sekiz saat olacak dersen, kabul ederim. Zira ben zaman arıyorum ey zavallı!”

Bunun nedeni askerin şeyhin okumadaki halini çok garipse-mesiydi. Öyle ki, vaktini en iyi bir şekilde değerlendirmek için güneşlenmeye ve benzeri faaliyetlere ancak zorunlu olduğu durumlarda çıkıyordu. Ve şöyle diyordu: “Allah’a yemin olsun ki, hapishanede öyle imani ve lezzetli anlar yaşıyordum ki, bunları ancak Allah bilir. Hapisten çıkacağımı müjdeleyen kişi geldiğinde, farkında olmadan yüzüne karşı bağırarak şöyle dedim: ‘Allah seni hayırla müjdelemesin!’ Bu, iradem dışında, hapishanede gördüğüm nimetlerin etkisinden ve ilim talebinde elde ettiğim büyük faideden kaynaklanmıştı.”

Şeyh Yûsuf hapishaneden çıkınca cihadla ve mücahidlerle ilişkilerini daha da kuvvetlendirdi. Özellikle de mücahidlerin şeyhi Usâme b. Ladin ile.

Çeçen meselesi başlamıştı. Onun öncesinde ise Dağıstan olayları. Şeyh Yûsuf onlarla birlikte hakkı müdafaa da durdu ve Savtul

Qoqaz'da şer'i yazılar yazdı. Onlara yönelik yazdığı eserleri arasında şunlar bulunmaktadır:

“Esirlerin Hükümü Hakkında Şaşkınlara Yol Gösterme”, “İstişhad Ameliyeleri İntihar mıdır Yoksa Şehadet mi?” “Havva İntihar mı Etti Şehid mi Oldu?” Bunların dışında da siyasi yazılar yazdı ve son olarak “Moskova Tiyatro Operasyonu ve Mücahidler Bundan Neler İstifade Etti” yazısı oldu.

Şeyh, komutan Hattab ile de ilişki içerisindeydi ve askeri konularda yazışmaları bulunuyordu. Öyle ki şeyh müthiş bir askeri tecrübeye sahipti ve onunla oturan veya onun yazılarını okuyan herkes ondan etkileniyordu... Bunlardan birisi de, nizami ordunun son bulup Gerilla savaşlarının başladığı ve mücahidlere zorlukların arttığı dönemin başlarında Hattab ile yazışmalarıdır. Şeyh Yûsuf, komutan Hattab'a savaşın on sekiz ihtimalini ve her ihtimalde neler yapabileceklerini yazdı. Komutan Hattab bundan çok istifade etti ve bunun üzerine ona teşekkür etti.

Şeyh Yûsuf'un Çeçenistan'a yardımlar toplamada ciddi katkıları oldu. Ora için büyük meblağlar toplamıştır ve bununla birlikte orayla ilgili, bazı alimler arasında üzüntü verici durumlar da yaşanmıştır. Bu alimler en zor zamanlarda orayı yüz üstü bırakanlardır. Şeyh Selman Avde ile ilgili bir anı aktarmak istiyorum. Dağıstan'da oldukları dönemde komutan Hattab kardeşlere: “Bize bir milyon dolar gönderin ve kışın sonuna kadar burada kalalım ve Ruslara karşı direnelim!” dedi.

Bunun üzerine şeyh Yûsuf zenginlerden birisinin yanına gitti ve 8 milyon riyal yardımda bulunması üzerine onunla anlaşmaya vardı. Ancak buna, şeyh Selman'ın bir yazı yazmasını ya da telefon görüşmesinde onay vermesi şartını koşmuştu. Şeyh Yûsuf, Selman Avde'nin yanına gitti fakat hiçbir fayda elde edemedi. Şeyh, onunla tartıştı ve şu anlamda sözler söyledi: “Aslında hala Çeçen davasına kanaat getirmiş değilim!”

Şeyh Yûsuf fedakârlıklarla ve ancak az erkeklerin güç yetirebileceği sürekli çalışmasıyla cihad yolunu bu şekilde devam ettirdi.

Şeyh Yûsuf'un Çeçen ile olan ilişkileri bu şekilde devam etti. Ancak bu ilişki, Afganistan ve Taliban emirliğine oranla daha azdı. Öyle ki, vaktinin büyük bir kısmını bu hareketin doğruluğunu ve samimiliğini araştırmakla geçirdi. Sonra Afganistan'daki Buda heykellerinin yerle bir edildiği mübarek günler geldi. Şeyh Yûsuf bu meseleyle çok ilgilendi ve bundan sonra Afganistan'da Ramazan ve Kurban projeleri düzenledi.

Sonra Emirü'l Mü'minin ve Taliban bakanlıklarıyla irtibata geçti ve şeyh Hamud Ukla ile aralarında görüşme ayarladı. Hicri 1421. Hac yılında, şeyh Yûsuf, hac için gelen bazı Taliban bakanları ile görüştü ve onları şeyh Hamud el-Ukla ile telefonla görüştürdü. Bu, teşrik günlerinden sonra akşam dokuz sularında idi. Şeyh Yûsuf bununla ilgili bana şunları söyledi: "Mekke'den çıktığımızda zamanla yarışıyoruz ve önümüzde kat etmemiz gereken uzun bir yolun dışında hiçbir seçeneğimiz yoktu. Çünkü şeyh Hamud El-Kasim'deydi. Çok yorgunduk. Ben ve arkadaşım şunun üzerine anlaştık; o araba sürerken ben dinlenecek ve uyuyacaktım sonra şoförlüğe ben geçecek o istirahat edecekti... Yola devam ettik ve gözlerim bana galip geldiler ve ancak serbest bırakılmış bir deveye çarpmamız üzerine arabanın takla atmasıyla uyandık. Görüşme ile aramıza engel konulmuştu."

Şeyhin, hapisshaneden çıkmasından sonra, cihad hakkında, cihad meselelerinin temellendirilmesinde ve sorunlu münafıkların şüphelerini çürütmede yazılar yazmada büyük çabaları olmuştur. Bazı zamanlar Azzam adıyla Paltalk odalarına da katılıyordu.

Şeyh gençleri Afganistan'a gidip eğitim kamplarına katılmaları için teşvik ediyor ve yönlendirmeye çok zamanını ayırıyordu. Cihada ve cihada hazırlığa teşvik eden on dört ses kaseti çıkardı.

Bunların arasında kendi sesiyle kayıtlı fıkıh konuları da bulunmaktadır.

Sonra Afganistan tarihindeki büyük olaylardan birisi daha oldu. Bu, pislik komutan Ahmed Şah Mesud'un suikast sonucu öldürülmesiydi. Şeyhin sevinci anlatılmayacak türdendi. Onun yanına uğradığımı ve haberlerin neler olduğunu sorduğumu hatırlıyorum.

Bana şöyle demişti: “Şeyh Usâme kardeşlere şöyle dedi: ‘Kim bizi Ahmed Şah Mesud’dan rahatlatacak? Zira o Allah’a ve Resulüne eza vermektedir!’ Bunun üzerine bazı kardeşlerin bizzat kendileri, ecirlerini ve sevaplarını Kerim olan Allah’tan bekleyerek bu işe aday oldular ve işittiğiniz bu sevinç verici haberin olayı gerçekleşti.

Bundan sonra inkârcılığın kalesi olan Amerika’daki mübarek olaylar meydana geldi. Şeyh sevincinden neredeyse uçacak gibiydi. Şeyhe telefon açtım ve bana şunları söyledi: “Şu anda El-Kasim âlimleriyle birlikteyim ve bazı âlimlerin Amerika’da gerçekleşen bu olaylara tenkitleri bulunmakta!” Bana onlarla yaptığı münazara ve görüşmelerin neticesini aktardı ve cihadı ve mücahidleri desteklemelerinde onlara güzel bir etkisi olmuştu.

Bundan sonra şeyh “Haçlı Savaşlarının Hakikati” adındaki değerli kitabına başladı. Bu kitabında istişhad operasyonlarını temellendirip bunun hakkında yayılan tüm şüphelere reddiye vermiş ve ümmeti yaşamış olduğu uyuklama halinden uyanmaya teşviklerde bulunmuştur. Bu, konusunda harika bir kitaptır ve şeyh bunu dokuz veya on gün içerisinde yazmıştır!

Öyle ki kitap şeyh Usâme’ye ulaştığında kardeşlere şöyle demiştir: “Öyle gözüküyor ki, kitap operasyondan önce yazılmış. Çünkü bu kadar hızlı bir süreçte yazılması mümkün değildir!”

Ben Allah'ın huzurunda şahitlik ederim ki, şeyh Yûsuf bunu olaylardan sonra yazmıştır. Fakat kendisini tamamıyla buna vermiş ve neticesinde hiç kimsenin reddedemeyeceği bu temelli yeni fıkhi çalışma meydana gelmiştir. Bu şekilde şeyh Yûsuf'un kitabının, Kur'an ve sünnetten delilleri toplaması ve sağlam ilmi temeller üzerine bina edilmesi nedeniyle, 11 Eylül olaylarını destekleyen âlimlerin sayılarını artırmada büyük etkisi olmuştur.

Şeyh Yûsuf bu kitabını bitirdikten sonra "El-Mizan li Hareketi Taliban" kitabının son düzeltmelerini tamamladı ve onu yayınladı.

Böylece onun kitapları, Kitap ve Sünnet'in nuru ile aydınlanmış bir şekilde durmadan akan bir sel gibi ardı ardına gelmeye başladı. Bunlardan bazıları:

"*Düşmanla Savaşta Kadının Rolü.*" Gayri resmi bir şekilde Abdullah Zeyd adı altında basılmıştır.⁶

"*Cihad Yolunda Değişmeyen Esaslar.*"⁷ Kitap farklı konulardan oluşmuştur. Ve bunların dışında internet sitelerinde yayınlanan birçok kitabı daha.

Bundan dolayı şeyh, asıl olarak hudutlardaki mücahid kardeşlerimizin arkalarını kollamak amacıyla birçok yazılar ve reddiyeler hazırlamıştır. Aynı şekilde "*Haçlı Ordularının Irak'a Saldırısı*" silsilesine de iştirak etmiş ve burada editör konumuna geçmiştir. Öyle ki en büyük yer ona veriliyordu ve hatta onun yazıları çalışmaların %80'ini oluşturuyordu.

6 Kitap, Yasemin Çimen'in tercümesiyle **Küresel Kitap** (İstanbul 2013, 96 Sayfa) tarafından yayınlanmıştır. (Mütercim)

7 Kitap, Muhammed Atta tercümesiyle Küresel Kitap (İstanbul 2013, 96 Sayfa) tarafından yayınlanmıştır. (Mütercim)

Allah ona belîğ bir üslup ve sağlam bir sabır vermişti. Bu durumu onu, şer'i yazılar ve siyasi yorumlar yapmaktan kesilmemesine neden olmuştu. Allah ona geniş rahmeti ile rahmet etsin.

Şeyh Yûsuf birçok âlimin yanında bu sıfatları ile tanınır hale gelmişti. Öyle ki onun üstünlüğünü ve bu sahadaki öncülüğünü kendileri itiraf ediyorlardı.

Şeyh Yûsuf musibetlere ve olaylara karşı da çok dirayetli ve sabırlı idi. Cihad topraklarındaki nice arkadaşının ve dostunun istişhadi, öldürülmesi ve esir alınması ile musibetlerle karşılaşmıştır. Fakat o, tüm bunlara rağmen Allah'ın kaderine ve hükmüne razı ve hükmünde Allah'a teslim olmuş birisiydi.

Şeyh Yûsuf (*rahimehullah*) çok ince kalpli, çabuk etkilenen ve ağlaması yakın olan birisiydi. Bilhassa mücahidler ve Allah yolundaki fedakârlıkları anlatıldığında. Hiç unutmuyorum, Amerika'da esir olan Ebu Hacer El-İraki'den bahsetmişti. Onun yaşantısını ve fedakârlıklarını anlattıktan sonra hüngür hüngür ağlamaya başlamıştı...

Bir nasihat verdiğinde, orada bulunanların ağlayışını ve huşularını iştirirdin. Özellikle de Allah, Ahiret yurdu, cihad ve Allah yolunda şehadetten bahsettiğinde.

Cihadın ve cihad duygularının, sahih akide ile ve şer'i ilim ile bağlanmasını gerekli görüyordu. Şöyle diyordu: "İnsanlara cihadın ancak tevhibi gerçekleştirmek ve Lâ ilâhe illallâh Muhammedün Resûlullah'ın gerekliliklerini tatbik etmek için vacip olduğunu açıklamamız vaciptir. Cihadın önemini bilmeleri ve diğer yönden bunun üzerinde sebat etmeleri için insanları bu esaslara bağlamalıyız." Bu bağlamda bana şeyh Abdullah Azzam'ın şu sözünü söylerdi: "Onu cihada getiren bir suret, başka bir suretle geri döndürmektedir." Şunu kast ediyordu: Bazı insanlar, bir müslümanın işkence gördüğü veya bir Müslüman kadının kaçırıldığı bir fotoğrafı görüp, yalnızca duygusal olarak etkilenmeleri ile cihada

gelirler. Bu etkilenmeleri güzeldir. Ancak bundan daha güzel olanı; mücahidin cihada gitmesinin, bu yolun gerekliliğine, tevhid akidesi ile direk orantılı olmasına, bunun insanların arasında yayılmasını dert edinmesine ve buna bağlı kalacağı ve tatbik edeceği bir devletin kurulması kanaatinden kaynaklanmasıdır.

Dünyanın tüm imkânları şeyhin önüne açılmıştı. Fakat o, onu üç talakla boşayıp amacına ulaşana kadar izzet hayatı yaşamayı tercih etmişti. Babası, Allah'ın bereket kapılarını açtığı bir tacirdi. Fakat Yûsuf bu dünyaya aldırış etmiyordu. Bununla birlikte bulunduğu çalışma ve cihadında babasından bir destek ve rıza görmekteydi. Diğer tarafta ise birçok zamanlar onu destekleyen ve sebatını artıran ve kendisini teslim etmemesini söyleyen annesi bulunmaktaydı... Ölümünden korkmayan bu cesur kahramanı doğuran bu şerefli anneye Allah hayırlarını versin...

Şeyh Yûsuf son derece mütevazı birisiydi. Hatta kendisini hiç bir şey saymıyordu. Onunla birlikte oturduğunda senin ondan daha bilgili ve daha fıkıh sahibi olduğuna inanıyordu. Söze başkalarından önce başlamayı kabul etmezdi. Özellikle de bir âlim veya ilim talebesi bulunduğunda. Tevazuda adeta bir örnek gibiydi. Bunu yapmacık olarak ya da zorlamayla yapmıyordu, bilakis bu Allah'ın ona bahşettiği bir karakteri ve özelliği idi.

Her konuda ilmî bir ansiklopedi gibiydi. Şer'î ilimlerde konuştuğunda 'bu fakih bir âlimdir' dersin. Siyasi meselelerde konuştuğunda 'harika bir siyasetçi' dersin. Tüm bunların yanında bilgisayar ve programlardan çok iyi anlıyordu. Askeri ilimlerde ise, tecrübeli bir askeri komutan kadar tecrübeli ve tipografi, teknoloji ve elektronik ilimlerinde de bilgi sahibi idi.

Allah ona insanlar arasında bir kabul bahşetmişti. Onunla görüşen herkes onu seviyordu. Onun hakkında kötü konuşan ya da bir ahlakını veya tabiatını kötü gören hiç kimse bilmiyorum. Bilakis sahip olduğu güzel ahlakı ve içinin temizliği ile insanlar

katında kabul görülen birisiydi. Onun böyle olduğunu zannediyoruz ve Allah'a karşı hiç kimseyi tezkiye etmiyoruz.

Gençleri ve mücahidleri lüksü ve rahat yaşantıyı terk etmeye, buna mukabil katı ve zor yaşantıya çağırıyordu. Bunu, nefsi sabra ve cihad topraklarındaki sıkıntılara tahammül edebilmek için yapıyordu. Günler geçmesine rağmen çok az yemek yiyordu. Hâlbuki durumu iyiydi. Fakat O, zorluklara alışmayı istiyordu.

Cömert ve eli açık idi. Kardeşlerine verdiklerini çok görmüyordu. Bununla birlikte güvenilir ve ona gelen mücahidlerin mallarına karşı çok temkinli idi. Onları biran önce sahiplerine ve gerekli kimselere ulaştırırdı.

Amerika'nın talebi üzerine Selül ailesi onun peşine düştü. Bir seneden fazla bir süre ondan teslim olmasını talep ettiler. Onlara teslim olmaya veya dininde alçalmışlığa razı olmayı kabul etmedi. Allah'a hamd olsun ki böyle yaptı. Bu bir sene içerisinde, bu dine ve bu ümmete, beş senede yapamayacağı nice büyük ameller sundu!

Ben bunları abartı olarak söylemiyorum. Allah'a yemin olsun ki hayır, bildiklerimi ve gördüklerimi, hatta gördüklerimin yalnızca bazısını söylüyorum... Uyumadan ve istirahat etmeden uzun saatler geçiriyordu. Hatta bazı günlerini uyumadan birbirine birleştiriyordu. Onun günlük programında uyku, ayakta durabilmesi için, ancak ihtiyacı kadar az bir yer alıyordu.

Bu sene boyunca gece gündüz düşmanı kollayarak ve kaçarak yaşadı. Silahını yanından ayırmıyor ve sürekli emniyette ve ihtiyatta duruyordu.

Bana şöyle diyordu: "Ey kardeşim, bizler Yahudileri sürene kadar Medine'de korku ve tedirginlikle yaşayan Resulullah'ın sahabelerinden daha şerefli değiliz!" Yine bana sahabelerden birisinin şu sözünü söylerdi: "Bizde korkudan başka ne var ki ey Allah'ın

Resulü! Ve her birimizin kılıcı boynunda...” Sahabenin bu halleri ile teselli buluyordu. Allah’ın rızası onlar üzerine olsun.

Şeyh Yûsuf ana babasını çok az görebiliyordu. Hatta takipler şiddetlendiğinde son dönemler onlarla tamamen ilişkisini kesmişti. Hatta en büyükleri Meryem olan üç küçük çocuğu ile olan ilişkisini bile kesmişti. Bu son günlerindeydi. Kızı için şehid oluştundan evvel yazdığı etkileyici şiiri yayınlanmıştı. Allah ona rahmet etsin. Son günlerinde de kovalanmaya devam ediliyordu ve nihayetinde gücü nispetince kendisini müdafaa ettikten sonra şehid olarak öldürüldü. Allah yolunda öldürülmeyi, Cezire’nin tağutları eline esir düşmeye tercih etti. Allah onların cezasını ve yok edilmesini hızlandırсын. Onun bundaki örneği, talep edildiğinde “Ben ise, bu gün hiçbir kâfirin zimmeti altına girmeyeceğim!” diyen büyük sahabe idi. Onun lisanı hali ise şöyle diyordu:

Müslüman olarak öldürüldükten sonra aldırış etmem.

Allah için ölümümün hangi tarafıma oluşuna.

Bu, ilahın zatı içindir. Eğer dilerse,

Parçalanmış organları bereketlendirir.

Ebu Muhammed göç ettiği bilinemeyen birisiydi. İnsanların çoğu onu tanıyamıyorlardı. Allah’ın onu bildiği ve dinin desteklenmesi ve mücahidlerin faydalanması için sunduğu büyük çalışmaları onun şahidi olduğu sürece bu ona bir zarar verebilir mi? Kuşkusuz o, bu gün ümmetin en hayırlı erkeklerindedir.

İlim, davet, cihad ve ibadet gibi birçok hayrı bir araya toplayan ümmetin gençlerinden bir şeyhin hayatı da inşallah en hayırlı ve en güzel bir hal üzere son buldu. Hidayet yolunu bulan her gencin kendisine meylini kazanmıştı. Müjdeler olsun sana ey Ebu Muhammed...

Allah’a yemin olsun ki, sana, birçok sevdiğimize ağladığımızdan daha fazla ağladık.

Sana ağladık ve Allah katındakinin senin için daha hayırlı olacağını umuyoruz.

Fakat bizler, Senin, yardım edecek kimsesi bulunmayan bu miskin ümmette, Allah'ın şeriatını ikame edecek az kişilerden olmamı umuyorduk.

Seni unutmayacağız ey Ebu Muhammed.

Allah'a yemin olsun ki, seninle birlikte yaşayanın hayatına olan etkilerini görmezden gelmesi çok zordur. Senin cihadı desteklemek için, birçok kuruluşun ve birleşmiş çabaların yapamadıklarını yaptığını gördük. Sen, örneği tek, tarzı ender olanlardansın. Vaktinin tümü, cihad ve mücahidler içindi. Allah sana rahmet etsin ey Ebu Muhammed... Allah sana rahmet etsin ey Ebu Muhammed... Allah sana rahmet etsin ey Ebu Muhammed...

* * *

MŪTERCİMİN ÖNSÖZÜ

Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam onun resulü, ailesi ve tüm ashabı üzerine olsun.

İstesek de istemesek de, Şu anda mücahidlerin yürütmüş olduğu savaş türü Gerilla savaŐıdır. Gerilla savaşının kendisine has kuralları, yapısı ve yürütölme Şekli vardır. Bunlara riayet edilmediği taktirde, verilen savaş başarısızlıkla ya da baŐkaları tarafından değerlendirilmesi gereken bir fırsat olarak algılanıp bunu kendi çıkarlarına çevirmeleri ile sonuçlanabilir. Mücahid, sadece savaşçı değerildir. Mücahidin, ne için savaştığını, savaşının kimleri desteklediğini bilmesi, savaşın başarı ile sonuçlanması halinde neler yapılması gerektiğini sorgulaması ve bunun için hazırlıklarda bulunması gerekir. Yine mücahid Gerillanın dünyada olan geliŐmeleri takip edip buna göre stratejiler belirlemesi gerekir. Allahu Teâlâ Şöyle buyuruyor: *“Elif, Lam, Mim. Rum (orduları) yenilgiye uğradı. Yakın bir yerde. Ama onlar, yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. Birkaç yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler sevineceklerdir. Allah'ın yardımıyla. O, dilediğine yardım eder. O, güçlü ve üstün olandır.”* (Rum, 1-5) Bu ayet Mekke'de nazil olmuştur. O dönemler Mekke'de ne cihad vardı ne de Rumlar ve Farisilerle bir iŐleri olmuştu. Ama Allahu Teâlâ onların dikkatlerini çok daha geniş ufuklara çekerek bu dinin evrensel olduğunu ve yine bu din için verilecek cihadın da evrensel olması gerektiğine uyarıda bulunmuŐtu. Amacımız, tüm yeryüzünü kapsayan bir hilafet devletinin kurulmasıdır. Bu amacımızı işin baŐında hedef olarak önümüze koyduğumuzda, iŐimizin sadece savaşmaktan öte, bu savaşı yürütme Şekli, savaşın siyasi yapısı, Şer'î yönü ve kurulacak olan devletin yapısında bizi nelerin beklediğiyle ilgili hazırlıklara daha Őimdiden geçilmesi ihtiyacı doğacaktır. Bunlar üzerine kafa yorulup hazırlıklarda bulunulmadığı taktirde, bizleri Bosna cihadı, Çeçenistan cihadı ve

birinci Afganistan cihadının akıbetlerinden farklı bir akıbet beklemeyecektir.

Şeyh Yûsuf el-Iyeyrî (*rahimehullah*) zamanımızın mücahidleri arasında, bu işin hem ilmini okuyup hemde tatbikini uygulayan ve yine bu uğurda canını veren ender şahsiyetlerden birisidir. Askeri tecrübelerinin yanında şer'î meselelerde de oldukça ileri seviyede olan Şeyh bu iki yönü kendisinde harmanlayarak ümmete hem şer'î, hem askerî hem de siyasi konularda çok önemli eserler bırakmıştır. Rabbimden Şeyh'i, geniş rahmetiyle bağışlamasını ve onu Firdevs cennetlerine kavuşturmasını diliyorum.

Kitap, Şeyh'in Gerilla savaşıyla ilgili derslerin yazıya dökülmesiyle oluşturulmuştur. Bazı düzeltmelerde ve kısaltmalarda bulunarak konuya daha bir akıcılık kazandırılmıştır. Ders olması hasebiyle bazı yerlerde farklı konulara değinilirken, bazen de konular kısa geçilmiştir. Her halükarda kitap Gerilla savaşı hakkında oldukça önemli bilgiler sunmakta ve savaşın farklı boyutlarına dikkat çekmektedir. Rabbimden, bize, faydalı olacak şeyleri öğretmesini, öğrendiklerimizle de bize fayda vermesini, geçmişlerin tecrübelerinden ibret alıp aynı hataları tekrarlamamamızı, O'nun yolunda bilinçle cihad etmemizi ve yine Onun yolunda şehidlikle rızıklandırılmamızı ümit ediyorum. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur.

Muhammed Atta

ÖNSÖZ

Hamd, âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam, Allah'ın resulü, ailesi ve tüm ashabı üzerine olsun.

Bilindiği üzere, şer'î delillerde ve İslam ümmetinin şu anda yaşamış olduğu durumlarda, askeri ilimlerin ne kadar önemli olduğu şüphe götürmeyecek bir gerçektir. Allah (*subhanehu ve teâlâ*) şöyle buyuruyor: “Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırınız.” Nebî (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyuruyor: “Kuvvetli mümin, zayıf müminden daha hayırlı ve Allaha daha sevimlidir. Bu, tüm hayırlardadır.” İslam ümmetinin hallerine bakan bir kimse, -üzerimize şer'î bir vacip olmasına rağmen- İslam ümmetinin, askeri kuvvet, silahlanma ve eğitim yönünden, diğer tüm ümmetlerin gerisinde kaldığını görecektir. Güç hazırlanması, Müslümanlar üzerine bir vaciptir. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: “Gücünüz yettiği kadar onlara karşı kuvvet hazırlayın.” Allahu Teâlâ'nın ve Resulü'nün buyrukları, vacipliği gerektirmektedir. Burada 'kuvvet' kelimesi nekira olarak gelmiştir. Bu ise tüm kuvvet türlerini içerir. Bu, akide, Allah'a tevekkül ve iman kuvvetinden başlar, iktisadi, idari ve siyasi güce ve askeri kuvvete kadar uzanır. Saldırgan düşmanı def etmek için ihtiyaç duyacağımız tüm kuvvetleri, ayet öncelikle kapsamaktadır. Kuvvet meselesini açıklarken Şeyh Muhammed Emin eş-Şenkîti (*rahimehullah*) bunu bu şekilde açıklamıştır.

Muğire'den (*radiyallahu anh*) rivayet olunan bir hadiste Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmaktadır: “*Dikkat edin, muhakkak ki kuvvet atmaktır.*” Bunu, Allah (*azze ve celle*)'nin “*Onlara gücünüz yettiğince kuvvet hazırlayın*” ayetini okuduktan sonra söylemiştir. Nebi'nin (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ‘*Dikkat edin, kuvvet atmaktır*’ buyruğu ise, kuvveti bununla sınırlamak için değil, kuvvetin türlerinden birisine vurgu yapmak içindir. Allah (*azze ve*

celle) şöyle buyuruyor: “Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın.” Ancak Nebi'nin “Dikkat edin kuvvet atmaktır” hadisi, düşmanı def etmedeki en büyük kuvvetin, atmak olduğunu açıklamaktadır. Bizler, saldırgan düşmanı def etmede güç hazırlamalı ve gücümüz yettiğinde hazırlık içinde olmalıyız.

Saldırgan düşmanlarımızı def etmeye başlayabilmemiz için bazı askeri ilimlere ihtiyaç duyarız. Bizim askeri ilimlere olan ihtiyacımız, saldırgan düşmana karşı bir meydan savaşına girmeyi istememizden ötürüdür.

kureselkitap.com

1. BÖLÜM

GERİLLA SAVAŞIYLA
İLGİLİ BAZI MALUMATLAR

Savaşın Kısımları

- 1- Geleneksel ve geleneksel olmayan silahlarla olan düzenli savaş.
- 2- Soğuk savaş.
- 3- Düzensiz savaş (Gerilla savaşı)

Geleneksel Silahlarla Düzenli Savaş

Bundan maksat, iki ordu arasında olan savaştır. Bu, geleneksel savaş türünden olur ki bunda, tank, uçak, roketler, toplar, ağır, orta ve hafif silahlar kullanılır.

Geleneksel Olmayan Silahlarla Savaş

Bu, biyolojik, nükleer ve kimyevi silahların kullanıldığı savaşlardır. Çağımızda toplu yıkımlara neden olan silahların kullanıldığı savaşlar, “geleneksel olmayan savaşlar” olarak adlandırılır.

Soğuk Savaş

Bu, iki taraf arasında çatışmaların bulunmadığı savaşlardır. Bunun örneği, ikinci dünya savaşı sonrası, Sovyetler Birliği ile Amerika arasında olan savaştır.

Geleneksel Olmayan Savaş

Bu da gerilla savaşı türlerindedir. Maalesef Müslümanların ne bir yapıları, ne devletleri ve ne de bir orduları bulunmamasına rağmen, Rafizi, Hristiyan, Yahudi, Budist ve putperestlerin orduları ve nizamları bulunan devletleri vardır. Oysaki bu toplulukların tümü de İslam ümmetine cizye vermekteydi. Bizler ise bundan hiçbir şeye sahip değiliz. Öyleyse işe buradan başlamalıyız.

Gerilla Savaşı

Bu, orduları işlevsiz bırakan bir savaş türüdür. Şu anda düşmanı yenilgiye uğratmanın tek yolu budur. Gerillalar, geleneksel savaş yöntemini kullanmazlar. Bunda, gerillalar tarafından bazı yöntemler kullanılır ve bunlarla azlıklarını çokluğa, zayıflıklarını kuvvete çevirebilirler. Bunun bazı kısımlarını sıralayacak olursak:

- 1- Dağ gerilla savaşı.
- 2- Orman gerilla savaşı.
- 3- Şehir gerilla savaşı.
- 4- Çöl gerilla savaşı.

Bu kısımlardan her birisinin kendisine has olan özellikleri vardır.

Orman Savaşı

Bunun en büyük özelliği, savaşçıları saklaması nedeniyle uçakların hareketini felce uğratmasıdır. -Şu anda Amerika ve Haçlı birliklerinde olduğu gibi- eğer düşmanın hava yönünden üstünse, uçaklarını işlevsiz bırakabilmen için en iyi olan ormanlık bir bölge seçilmesidir.

Dağ Savaşı

Bunun özelliği, tank ve araçlarının tamamını işlevsiz bırakmasıdır.

Düşman uçaklarını gerillalara yaklaştırır ve onları görebilirse, gerillayı bozguna uğratabilir. Yine düşman araçlarını ve tanklarını gerillaların alanlarında hareket ettirebilir ve bunları kullanabilirse yine gerillayı bozguna uğratar.

Düşmanın gücünün neyde gizlendiği gözlemlenip ondan sonra en uygun olan yerin seçilmesi, hikmetli davranış olacaktır.

Şehir Savaşı

Şehir savaşında ise, işlerini güzel düzenlediğinde, düşman sana karşı hiçbir silahını kullanamayacaktır. Şehir savaşı geçen tüm savaş türlerinden farklıdır.

Şehir savaşının özelliği, düşmanın tüm gücünü felce uğratması ve ne tanklarını ne de uçaklarını kullanamamasıdır. Ancak burada şehir savaşı yönteminin düzgün kullanılması gerekir. Bununla birlikte şehir savaşı, genel olarak en zor savaş türüdür.

Çöl Savaşı

Gerillaların tüm hareket olanaklarını felce uğratar ve düşmana da, uçak, tank ve araç güçlerinden dilediğini dilediği şekilde kullanma olanağı sağlar. Çöl savaşının hiçbir özelliği yoktur ve hiç kimse çöl savaşıyla ilgili bir strateji geliştirmemiştir.

Bunlar, gerilla savaşı türleridir. İlerleyen bölümlerde gerilla savaşı stratejilerinden bahsedeceğiz. Bu savaş türlerinden birisi tercih edildikten sonra kendi konumumuza ve düşmanın konumuna göre dilediğimiz uygun taktikleri kullanabiliriz.

Bizim için önemli olan, düşman güçlerinin bir uygulamada bulunacağında, nizam ile harekete geçeceğini bilmemizdir.

Düşmanına karşı savaş başlatmadan önce düşmanını iyi tanımalısın. Düşmanının eklemelerini iyi bilmelisin. Düşmanına bir darbe vurmak istediğinde, kırabilmek için, onun eklemine vurmalısın. Düşmanının elini kırmak istediğinde, elinin eklemeni tutar, çevirir ve belirli bir hareketle kırarsın. Gerilla düşmanının eklemesinin neresi olduğunu öğrenmek istediğinde, düşmanını bu boyuttan tanımaya çalışmalıdır.

Düzenli ordular, askeri ve idari kararlar gereğince bir düzen üzere hareket ederler. Düşmanına bir darbe vurabilmen için, onun hareket şeklini ve yöntemlerini tanımalısın. Düşmanın, doğu veya batı sistemine uygun olan teşkilatları ve stratejileri bulunur. Yine birliklerini hareket ettirmede ve toplamada kendisine özgü yöntemleri vardır...

Düşmanın En Küçük Şekilde Taksimatı

Birlik: 9-12 kişiden oluşur.

Manga: Üç birlikten oluşur. Desteğin türüne göre 33-50 kişi arasındadır.

Bölük: Üç mangadan oluşur, 100—150 kişi arasındadır.

Tabur: 3-4 bölükten oluşur.

Tugay: 3-4 taburdan oluşur.

Tümen: 3-4 tugaydan olur.

Büyük birlik: 3-4 tümendenden oluşur.

Ordu: 3-4 birlikten oluşur.

Düşmanın veya düzenli orduların taksimatı böyledir. Örneğin tabur 400 askerden oluşmaz. 3-4 bölükten oluşur ve bu da 500 veya daha fazlasıdır, az olamaz. Çünkü taburlar meydanlarda genelde desteklenirler.

Ordu Kuvvetleri Üç Ayrılır

1- Kara

2- Deniz

3- Hava

Örneğin kara kuvvetlerinin diğer kuvvetlerle desteklenmesi gerekir. Sahillere veya indirmelere ihtiyaç olduğunda, deniz piyadeleri tercih edilir. Yine bombardıman gerektiğinde hava kuvvetlerine ihtiyaç duyulur. Bazen de hava savunmasına ihtiyaç duyulur bombardımana değil. Bunda askerlerin himaye edilmesi ve gizlenebilmesi gerekir. Desteğin türüne göre sayı 500-600 arası değişir.

Uzman Birlikler

Bunların işi, orduların yollarını açmaktır. Bazen yıkık köprülerle karşılaşılır, onları inşa ederler. Veya mayın yada şüpheli kablolarda ilk müdahaleyi bunlar yaparlar. Kısacası yol açmak için en önemli uygulamalar bunlara aittir.

Mühendis Birlikleri

Bunların görevi, düşmanın noktalarını, atış yerlerini, yönlerini ve mesafelerini belirlemektir.

Yalnızca komutanı ve yöneticileri görmekle düşmanın sayısını tahmin edebilirsiniz. Örneğin, komutan yarbay olduğunda, taburdan fazlasını yönetemez. Yarbay taburdan azını yönetir ki bu yolla düşmanını bilebilirsiniz.

Yine başka bir örnek: Tuğgeneral rütbesi görüldüğünde, birliğin taburdan daha büyük olduğu bilinecektir. Çünkü tuğgeneralin taburdan azını yönetmesi mümkün değildir. Bu şekilde komutanlara bakarak düşmanın sayısını tahmin edebilirsiniz.

Düşman güçleri, irtibat olmadan hareket edemezler. Düşman güçleri birbirleriyle bağlantı içinde olmalıdırlar. Bir birliğin hareket edip arkasını boş bırakması mümkün değildir. İlerlerken destek güçlerinin onunla bağlantıda olduğunu bilmek zorundadır. Yine karşı güçlerin kuşatmasına maruz kalmamak için kanatları da asla boş bırakmazlar.

Buna binaen, orduların belirli şekillerde hareket etmeleri gerekir. Bu, ordularda sabit stratejilerdendir. Gerçekten çok zorunlu durumların haricinde bunun değiştirilmesi mümkün değildir. Normal durumlarda bu yöntem üzere sabit olacaklardır.

Örneğin bölük 50 km. hareket eder. Bir bölümü bu mesafede hareket ederken gördüğünde, bunun dışına çıkamayacağını bilirsin. Düşman, destekleriyle bağlantıda olmak isteyeceğinden, küçük bir bölgeyi tamamıyla kontrollerine alana kadar harekete geçmeyecekleri gözlemlenir. Düşman tam bir düzenle hareket eder. Düzenli orduların zayıf noktası burasıdır. Gerillaların güç özellikleri de burada sakladır.

Gerillaların Özellikleri

- 1- Düzenli hareket etmezler.
- 2- Hareket ettikleri bölgelerin sınırları yoktur.
- 3- Belirli bir bölgeyi himaye etmezler.
- 4- Belirli destek hatları yoktur.

Allah'ın fazlı ile gerillaya güç veren bu özellikleridir. Bu durumda düşmanın zayıf noktalarını kullanmalı ve kendi gücünü artırmaya çalışmalısın.

Örneğin NATO birlikleri 100.000 kişilik bir orduyu bir savaşa sokmak istediğinde, bunlardan 40.000'i savaşa girer, kalan 60.000 ise lojistik destek olur.

Lojistik Destek

Bu, gıda, silah, ilk yardım ve savaşçının savaş meydanında ihtiyaç duyacağı her şeydir. Savaşçıların lojistik destekleri olmalıdır. 40.000 kişi savaşır, 60.000 kişi lojistik destek olur.

Varşova paktı: Sovyetler birliği ve beraberindeki ũlkeler, 70.000 askeri bulunduğunda, 30.000 asker lojistik destek olarak durur, kalanlar ise savaşa girerler.

Orduların hareket şekli, kısımları, zayıf noktaları ve dũzenli orduların kuralları ũğrenilmelidir. Orduların idari ve askeri noktalarda belirli tutumları vardır. Hareket etmek istediklerinde, yeniden harekete gecebilecekleri belirli mekânları olur. Himaye etmekle sorumlu olduğu destek noktaları ve konumları bulunur.

Buna karşılık, gerillanın destek hatları, koruma zorunda olduğu bŕlgeleri, hareket edecekleri belirli mekânları, belirli bir hareket dũzenleri yoktur. Askeri yapı, karşılaşılan duruma gŕre değişir.

Ŗyleyse ũslubunu dũřman gũcũnden ayırmalısın. Eğer dũřmanın yŕntemiyle işe başlarsan, baştan kaybetmişin demektir! Őnkũ dũřman, hem sayı hemde teĥizat bakımından senden daha fazladır. Ŗyleyse dũřmanın ũslubuyla hareket etmeyip, dũřmanını hareket ettiremeyecek başka yŕntemlere başvurmalısın.

Buraya kadar dũzenli ordulardan bahsettik. İlerleyen bŕlũmlerde ise gerilla ilmini tanımaya ħalıřacađız.

Askeri ilimlerin ilim mi yoksa bilgi mi –başka bir ifadeyle, tecrũbeyle mi alınacağı yoksa okunarak ũğrenilen ilimlerden mi- olduğunda ihtilaf edilmiştir.

Doğru olan, ũğrenilen bir ilim olduğudur. Bir kimsenin tecrũbeyle, hem okuyup hem de tecrũbe edenin seviyesine ulaşması mũmkũn değildir. İslamiyet'in başlangıcından beri askeri ilimler malumatlar olarak gelmiştir. Milletler arasındaki ħatıřmaların gelişmesiyle, askeri fikirler ve savaş planları da gelişmektedir. Gerilla savaşı 1800'lerde başlamıştır. Bir Fransız askeri bilim adamı, askeri planları, stratejileri ve taktikleri ilk kaleme alan kişi olmuştur.

Strateji: Bir kimsenin hiçbir şekilde ödün veremeyeceği sabit olan esasları veya değişmeyen yöntemleridir.

Taktik: Düşman, silah, mekân ve zaman yönünden karşılaşılan şartlar gereğince değişken olan tutumlardır.

Bu, tıpkı usulü fıkıh kaideleri gibidir. Emir vacipliği gerektirir, ancak şartlara göre bu değişir. Bir kimseye sakalını kesmek vacipken, başka bir kimseye sakalını kesmesi haram olur. Birincisine sakalını kesmesi vaciptir, çünkü bu durumu onu ölüme sürükleyebilir. Diğerine ise haramdır, çünkü güvendedir. Taktiklerde böyledir, şartlara göre değişir.

Fransalı bu askeri uzman kitabında bazı taktiklerden bahseder. Yazarın bahsetmiş olduğu bu taktiklerin birçoğu, Nebi'nin (*sallallahu aleyhi ve sellem*) savaş yöntemlerinden ve yine Halid b. Velid (*radiyallahu anh*) gibi sahabelerinin savaş tutumlarından alınmıştır.

Aslında bu yöntemler Müslümanlarda bulunmaktadır. Yine Allahu Teâlâ Resulüne Kur'an-ı Kerim'de, düşmanı bozguna uğratacak üslup ve yöntemler indirmiştir. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: “Şüphesiz Allah kendi yolunda birbirine kenetlenmiş bir bina gibi saf halinde savaşanları sever.” Eğer çıkarabilseler, Müslümanların kendilerine has yöntem ve planları bulunmaktadır.

Şimdi gerillayla ilgili en önemli olan meselelere giriş yapabiliriz:

Gerillaların hareket etme şekilleri.

Hareketlerindeki en önemli stratejileri.

Gerilla savaşının merhaleleri ki bu, en önemli konulardandır.

Gerilla savaşının dayanakları.

Gerilla Savaşının Kısımları

Problem, gerillanın tek başına dolaşan bir ordu olması gerektiğidir. Tüm askeri uzmanlık alanlarından haberdar olmalıdır. İlk yardımcı olmalıdır. Tüm silahlardan anlamalıdır. Hatta deniz ve hava araçlarını öğrenmede bile tereddüt etmemelidir. Bir mühendis olmalıdır. Her konuda tecrübe sahibi olmalıdır. Zorluk, gerillanın tüm bu teçhizatları bilmesi gerektiğinde gizlidir.

Gerillada bu ilimler bulunduğu, mümkün olan en geniş alanda ondan istifade edilebilir. Önce Allah'ın fazlı, daha sonra bu tam adamın yeteneği ile yapının sağlam olacağından, ileride rahat edilecektir.

Örneğin bende 3 veya 10 veya 20 gerilla bulunsa, onlardan faydalanabilirim. Ancak düzenli ordular bunun aksinedir. Onlardan 10 veya 20 kişi bulunduğu, hiçbir fayda elde edilemeyecektir. Onlardan tek bir kişi eksildiğinde, kalanların hiçbir faydası olmayacaktır.

Örneğin tank üçe ayrılır: Şoför – komutan – mühimmatçı. Şoför öldürüldüğünde tankın hiçbir faydası kalmayacaktır. Atıcı öldürüldüğünde de durum aynı olacaktır.

Düzenli ordular bir bütün olarak çalışırlar. Onların hazırlıkları kolay ve rahattır. Örneğin bir kişi belirli bir silahta uzmanlaştırılır, o silahı kısa bir süre içerisinde güzel kullanmaya başlar. Buna karşın gerilla belirli bir sürede hazırlanmalı ve bir savaş operasyonunu tek başına yönetecek şekilde tüm yöntemleri öğrenmelidir.

Gerillanın en iyi yapısı; şu dağ ve orman gerillasının örneğidir:

En iyi yapı 25 kişiden oluşur. Aralarında komutan ve naibi, iki denizci, iki kanasçı, 2 anti tankçı, 2 ilk yardımcı, 6-8 piyade. Bu piyadelerde diğerlerin bildiklerini iyi bilmelidirler. Bu şekilde

taksim edilmelerinin nedeni, kolay hareket edebilmeleri ve çatışmalara rahat girebilmeleridir.

Eğer operasyonlarının çoğunluğu araçlara karşıysa, neferlerin arasında daha fazla anti tankçı olmalıdır. Eğer savaş temizlemeyse, fertlerin bol miktarda el bombası taşımalarıdır... Birlik bu şekilde teşkil edilir.

Yine düzenli ordular bir düzen üzere bir araya gelir ki bu uzmanların bir araya gelmesidir. Gerilla ise bunun aksinedir.

kureselkitap.com

2. BÖLÜM

GERİLLA SAVAŞININ MERHALELERİ

Gerilla savaşı üç merhalede gerçekleşir:

1- Yıpratma Merhalesi

Veya “Köpek ve pire”, “Vur Kaç”, “Kan kaybettirme” olarak da adlandırılır.

Bu merhalenin stratejisi:

Düşmanın karşısında gözükmeyin.

Israr, düşmanla inatlaşma ve düşmanı yenmeye cüretlenme, gerillanın yok olmasına neden olur.

Belirli bir bölgeyi korumaya çalışma. Örneğin ağır silahlar ve depolar gibi. (Ancak SAM 7 silahları bundan istisna edilmelidir.) Çünkü merhale buna uygun değildir. Bu merhalede ne ağır silahlarla silahlanma ne de bazı bölgelerin korunması doğru değildir.

Düşmanı hareket halinde gördüğünde, bu en iyi zamanlamadır. Hareket halinde olması dışında düşmanı çok uzun vurma. Düşmanın en zayıf anı, hareket halinde olduğu andır.

Düşman hazırlıklı olduğunda onunla karşılaşma. Çünkü gerilla bu merhalede kaçma sanatını öğrenmek zorundadır.

Kaçma şeklinin anlamı: Düşman karşısında hızlı bir şekilde geri çekilebilmektir. Gerillanın bunu çok iyi öğrenmesi gerekir. Bir Fransız askeri uzmanın dediği gibi: “Nasıl kaçacağını öğren!”

Düşmanın önünü vurma. Düşmanın arkasını vurmalsın. Örneğin, ikmal ve destek bölgelerini veya arkadaki en zayıf bölgelerini...

Düşmanı, gücünün yettiği en geniş alana yaymalısın.

Gerillanın, farklı yönlerde ve birbirlerinden uzak bölgelerde yapacağı dört operasyon, aynı yerde yapılan sekiz operasyondan daha etkili olacaktır.

Gerillanın hedefinde, düşman adamlarını öldürmek, onu dağıtmaktan daha önemli değildir. Gerillanın ihtiyacı, düşmana kan kaybettirmektir. Örneğin bölük 50 km'de hareket eder. Sen onu bu mesafede vurup başka bir 50 km'de de başka bir operasyon yaparsan, başka bir bölüğün bölgesine girmiş olursun. Mümkün olduğunca düşmanı dağıtmaya çalışmalısın. Buna "Kan kaybettirme" denilir. Yine bu sebepten ötürü buna "Köpek ve Pire" de denmiştir. Sende aynı yönleme ihtiyaç duymaktasın.

Farklı yerlerde dört operasyon yapıp 100 asker öldürmen, aynı yerde sekiz operasyon yapıp 300 asker öldürmeden daha iyidir. Bu merhalede düşmana olabildiğince güç kaybettirmeyi hedeflemektesin. Çünkü sen düşman için asla güvenli bir yer istememektesin. Önünde bir devlet ve ordu bulunmakta, bu durumda darbelerini tek bir bölgeye odaklaman hata olacaktır. Düşmanın ordusu bulunmaktadır. Gelir ve odaklanmış olduğun bölgeyi himaye edebilir. Bunun için en iyi olan, darbelerini dağıtmandır. Çünkü düşmanın gücü dağıldığında, zayıflayacaktır. Her ne kadar karşısında gerilla olsa da dağılmak onu zayıflatacaktır. Düşmanın, senin operasyonlarının tümünü işlevsiz bırakacak bir sayı ile gelmesi ise mümkün değildir.

Örneğin Paktiya vilayetindeki gerilla kardeşleri ele alalım. Düşman Amerika, bu vilayetteki kardeşleri muhasara altına almayı istese, bir milyondan fazla askere ihtiyaç duyacaktır. Yine himayeci desteklere ve tam bir teçhizata ihtiyaç duyacaktır. Ancak bu şekilde kardeşlere bağlı olan gerilla operasyonlarını durdurabilir. Çünkü düşman 200 km'lik bir alana bir tabur göndermek istediğinde, askerlerini 200 km'lik alana yayma ihtiyacı hissedecektir. Zira bu taburu için yolları himaye etmek zorundadır. Düşman ne kadar dağılırsa, o kadar fazla kan kaybettiği görülecektir.

Eğer gücünü bir bölgeye odaklasan ve orada büyük sayılarda düşman askeri öldürsen, bu mümkün olabilir. Örneğin Amerika'nın nüfusu 300 milyondur. Bir ya da iki milyon insanın ölmesi Amerika'ya bir zarar verebilecek midir? Vermeyecektir. Senden bir milyon veya daha fazlasını öldürmen istenmemektedir. İm-kânınca düşmana kan kaybettirmen, ondan büyük sayılar öldür-menden daha iyidir.

Yenilgide asıl olan, düşmanın savaşıma azmini kırmandır. Örneğin Vietnam'da 76 bin Amerikan askeri öldürüldü. Buna karşı Vietnamlılardan 4 milyon kişi öldürüldü. Ancak yenilgiyi ilan edenler Amerikalılar oldular. Çünkü Vietnamlılar, Amerikalıların savaşıma azmini yıkabilmişlerdi. Sovyetler birliği güçlerinde de durum aynısı olmuştur. Düşmanlarının tümünü yok etmelerine rağmen, bir süre sonra tekrar geri geldiklerini ve zaferler elde ettiklerini görmüşlerdir. İkinci dünya savaşında İngilizlerde de aynı durum gerçekleşmiştir.

Öyleyse kan kaybettirme ve yıpratma merhalesinde, düşmanınından en fazla sayıda adam öldürme yerine, ona kan kaybettirmeye, dağıtmaya ve maneviyatlarını kırmaya çalışmalısın.

Aslolan, amacına ulaşana dek vurup kaçmandır.

Düşmanını mütevazı gördüğünde, onu şımartmaya çalışmalısın. Kibirleşmesi için düşmanın karşısında bir süreliğine de olsa zayıf gözükmelisin. Son savaşta Talibandaki kardeşlerin yaptığı budur.

Gerilla savaşlarındaki en uzun merhale, kan kaybettirme merhalesidir.

Bu merhalenin sonunda, düşmanı her yere dağıtıttan sonra, düşman, önünü, arkasını ve mühim noktalarını kuvvetlendirmeye başlayacak ve dolayısıyla dağılmasıyla zayıflamaya da başlayacaktır. Bunu, kardeşler Amerikalılara karşı uygulamışlardır.

Kardeşler önce Amerikalıları her yere yaydılar ve daha sonra Amerikalılar, darbelerin nereden geldiğini ve nereleri daha fazla himaye edeceklerini anlayamadılar.

Bu merhaleye ulaştığında, düşman, destek hatlarını, ordunun önünü ve arkasını, noktaları ve kanatları kuvvetlendirmeyi düşünmeye başlayacak ve aynı zamanda tüm bu noktaların gücünü eşit seviyede tutması gerekecektir.

Şimdi düşman dağılmış bulunmakta ve bu durumda her yönde eşit güce sahip olması mümkün değildir. Burada düşmanın başka bir yöntem düşündüğü ve kendisini himaye etmeye çalıştığı görülür. Düşman bunu düşünmeye başladığında, askerlerini geri çekmesi ve dağılmayı azaltması gerekecektir. Buna, "Dağılmanın iadesi" denilir. Daha güçlü olabilmek için dağılmayı azaltmaya ve hatlarını birleştirmeye başlar. Bu durumda gerilla düşmanın yönteminin değiştiğini ve düşmanın her alanının güçlendiğini gözlemler.

Geri çekilmeden sonra gerilla boş bırakılan büyük bir bölge ile karşılaşacaktır. Bu bölgeler, ne düşmanın kontrolündedir ne de gerillanın. Bu bölgeler "Gri bölge" olarak adlandırılır. Bu bölgeleri ne düşman himaye edebilir ne de gerillalar oralarda konuşabilir.

Bu intikal merhalesinde gerilla düşmanın hilelerine karşı çok uyanık olmalıdır. Aldatma amacıyla bir bölgeyi boş bırakmaya başlar ve senin ikinci merhaleye geçmeni bekler. Bundan sonra en hızlı ve etkili bir şekilde seni vurmaya başlar. Tıpkı Hafız Esad'ın Suriye'de yaptığı gibi. Tali'deki kardeşler gerilla savaşını harika bir şekilde gerçekleştirdiler. Öyle ki iş, onlara haber gönderip, görüşmelere oturma ve yönetimi paylaşma teklifinde bulunacak seviyeye geldi. İşte o zaman kardeşler gevşediler ve düşmanın zayıf olduğunu hissettiler. Yine düşman ordusundan bazı birliklerin katılımıyla sayıları da artmaya başlamıştı. Bu durumda kardeşler

gerilla savaşının birinci merhalesinden ikinci merhalesine geçmek zorunda kaldılar. Kardeşlerin gerilladaki geçmişleri 3 sene gibi çok kısa bir süre olmasına rağmen düşman karşısında ortaya çıktılar ve karargâh olarak Hama'yı seçtiler. İşte o zaman Hafız Esad en hızlı biçimde ortaya çıktı ve uçak, roketatar, top ve sahip olduğu her şeyle Hama'yı muhasara etti. Hama'da 33 bin insan katledildi. Kardeşlerden ise ancak 70'i kaçarak kurtulabildi. Onların da bazıısı öldürüldü, daha sonraları bazıları da yakalandılar.

Düşmanın seni pusuya düşürmek istediğini, seni denediğini ve yemen için seni yemlediğini göreceksin. Aceleci olmamalı ve onu yememelisin. Düşmanın bulunmadığı bölgeler gördüğünde oraları alma. Sen oraları himaye ile sorumlu değilsin.

Bundan sonra, ne senin ne de düşmanın olmayan kurtarılmamış yerler gördüğünde, ancak birinci merhaleyi tamamladığından emin ve hiçbir noksanlık olmadığını anladıktan sonra merhaleyi değiştirmelisin.

2- Denklik Merhalesi

Kardeşler birliklerini düzenli ordu gibi düzenlemeye başladılar. Ancak bu yapı, bunun düşmandan bir aldatmaca olduğu hissedildiğinde, birinci merhaleye geri dönülmesi kolay olacak bir şekilde olmalıdır. Kurulacak olan nizami yapı, gerilla savaşına giren birinci gruptan ayrı olmalıdır. Bunlar birbirine karıştırılarak Suriye'deki kardeşlerin durumuna düşülmemelidir.

Bir merhaleye katılan gerillalar, aynı yapılarında ve aynı bölgelerinde hazır bulunurlar. Sonra ensar getirilir ve onlar da nizami ordulara benzer bir şekilde yapılandırılır.

Gri bölgelerin türleri vardır. Bazen düzenli ordu gece buralara hâkim olur, gündüz ise hâkim olamaz. Veya yazın hâkim olur kışta ise hâkim olamaz...

Sen ortada durursun. Soplanın ortasını tutarsın. Birinci gerillalar hazır bir şekilde beklerken, ensarı nizami bir şekilde yapılandırmaya başlarsın. Sonra düşmanın nabzını yoklamaya başlarsın. Çünkü düşman bazen bölgelerden çekilir ve oraya kendi ensarlarını yayar. Sen oraya gelip onları yapılandırmaya başladığında yapılandırmalarını bozabilirler.

İkinci merhaleye geçtiğinde, sayıya ve ensara ihtiyacın olacaktır. Ancak ensarla muamelede çok dikkatli olunmalı ve ensarın karşılanmasında belirli bir üslup ve yöntem olmalıdır. Bu yöntem şudur:

Ensarlar birinci merhaleye giren gerillalardan ayrı olmalıdır. Bu şekilde ihtiyaç halinde onları tutmuş olursun. Yine eğer düşman münafıklar sızdıracak olsa, sendekileri bilemeyecek ve ona göre bir hazırlıkta bulunamayacaktır. Bu merhalede uyanık davranır ve bakarsın; düşmanın seni deniyor mu? Saflarına münafık mı yerleştiriyor? Bu durumda iki şeyden birisi olacaktır:

Ya seni deniyordur.

Yada gerçekten bu bölgeleri himaye edemiyordur.

Bir tercihte bulunduktan sonra, eğer gerçekten de düşman bu bölgeleri himaye edemiyorsa, bundan sonra düzenli yapılanmaya başlarsın. Bu merhale ikinci merhaledir. Bundaki amaç, birliklerin taksim edilmesi ve kurtarılmış bölgelere silahlar yerleştirilmesidir. İşe, kurtarılmış bölgelerdeki en stratejik konumlardan başlanılır. Sonra oralara nöbetçiler konular, bölge etrafında emniyet kemerleri hazırlanır. Sonra destek hatları ve hendekler hazırlanır ve düzenli ordular gibi ihtiyaç duyulan tüm hazırlıklar yapılır.

Kısaca, bu merhalede, gücünün düşmanın gücüne denk olmasına çalışırsın. Sen düşmanına vuruyorsun, o da sana vuruyor. Bir hattını kırıyor ve diğerine geçiyorsun. Bu, düzenliye benzer bir

merhaledir. Bu merhale, düşmanın gücüne denk bir seviyeye gelene dek bu şekilde devam eder.

Bundan sonra düşmanın kullanmış olduğu aynı savaş üslubunu kullanırsın. Birinci merhalede düşmanın üslubunu kullanman mümkün değildi, çünkü zayıftın. Bundan bahsedilmişti. Şimdi ise durum değişti, düşmanı yıpratıldıktan ve güçte ona denk olduktan sonra onun kullandığı aynı üslubu kullanabilirsin. Ancak bu farklı şekilde ve farklı taktiklerde olmalıdır.

3- Bundan sonra üçüncü merhaleye geçilir: “Yok etme”

Bu, düşmanla genel bir çatışma noktasına ulaşılma anıdır. Askerlerinle düşman askerleri çarpışırlar. Geçen merhalelerle yıpratıldıktan veya azmini kırdıktan sonra onu yok eder ve düşman elindeki bölgeleri özgürleştirirsin. Bundan sonra da İslam devletini kurarsın.

Bu, gerillanın geçireceği üç merhaledir. Burada, en uzun merhalenin “Yıpratma” merhalesi olduğu, en kısa merhalenin ise son “Yok etme” merhalesi olduğu gözükecektir.

Bir merhale ne kadar uzun sürerse, diğer merhale o kadar kısa olacaktır. Örneğin h.1394 senesinde Afganistan’da olduğu gibi. Birinci merhalede, Sovyetler Birliği’nin girmesinden sonra h. 1399 senesinde yıpratma merhalesi bitmiştir. H. 1406 senesinde “Denklik” savaşı başlamış ve h. 1411’e kadar sürmüştür. Düzenli savaş yani “Yok etme” h.1411’de başlamış, h. 1412 senesinde ilk bölgenin düşüşüne kadar devam etmiş ve bundan sonraki yenilgiler çorap söküğü gibi gelmiştir.

Bunlar, gerilla savaşının merhaleleridir. Bizler gerilla savaşına başlamadan önce, gerilla savaşının temellerinin bulunup bulunmadığına bakmalıyız.

Eğer bir gerilla savaşına başlayacaksak bu temeller çok önemlidir. Eğer bu temeller yoksa -zayıfta olsa- bir gerilla savaşına girmemize gerek yoktur. Bizler bu temelleri geliştirip, daha sonra işe başlamalıyız.

kureselkitap.com

3. BÖLÜM

GERİLLANIN TEMELLERİ

Birincisi: Öncelikle bu düşmanla savaşman caiz midir?

Bazen düşmanla savaşman caiz olabilir, ancak bundaki zarar, faydadan daha fazladır. Bundan ötürü bu düşmanla savaşmaktan geri durulmalıdır.

İkincisi: Gerilla savaşına girebileceğin özgür iktisadi kaynakların bulunuyor mu? Yani ne şahıslara, ne zamana ve ne de bir mekâna bağlı olmayan kaynaklar. Bunun benzeri bir olay Suriye'deki kardeşlerin başına gelmiştir. Onların maddi kaynakları Irak ve Ürdün'den geliyordu. Bu işe başlamak istediğinde maddi kaynağın kendinde olmalıdır, şahıslara ve sınırlara bağlı değil. Gerilla savaşının mali kaynakları, etraf ülkelerdeki ilişkilere, yerlere ve belirli bir zamana bağlı olmamalıdır.

Üçüncüsü: Gergin veya dağılmış bir siyasi yapıya ihtiyaç vardır. Bu, savaşta kontrolün ele geçirilebilmesi içindir.

Dördüncüsü: Coğrafi desteklere ihtiyaç duyulur. Örneğin çöller gerilla savaşını gerçekleştirmeye elverişli değildir. Veya kapalı bölgeler veya kurak, suyu ve kaynakları bulunmayan yerlerde gerilla için uygun değildir. Bu durumda bir savaşa girişilmesinin gereği nedir? Suyu bulunmayan gerillaların faydası nedir? Birçok şeye göğüs gerilebilir, ancak su bulunmadan işlerin yürümesi çok zordur. Öyleyse coğrafi desteklere de ihtiyaç duyulur. Şöyle ki eğer düşmanın üstünlük yönü hava ise, en uygun olan ormanlık bölgelerin tercih edilmesidir. Veya düşman, araçları ve zırhları yönünden üstünse, bu durumda en iyi olan dağlar veya şehirlerdir. Özellikle büyük ve karmaşık şehirler. Ancak illaki de çölde savaşman gerekiyorsa, (örneğin Eritre'deki kardeşlerde olduğu gibi, kardeşler bir operasyon düzenleyebilmek için 30 km. yürüyorlar ve dönüşte de açıktalar) bu durumda coğrafi yapısı uygun olan yerlere ihtiyaç duyulur.

Beşincisi: Halktaki nüfusun akide yapısının oranına ihtiyaç duyulur. Yani Hristiyanların veya Rafizi ve İsmailî'lerin

bölgelerinde nasıl savaşmayı düşünebilirsin? Orada bulunanların çoğunluğunun seni desteklediği veya desteklerine ulaşabileceğin bölgelere ihtiyaç duyarsın. Örneğin Cezayir'deki kardeşler Berberilerin bölgelerine odaklaştılar. Oysaki bölgenin çoğunluğu sosyalist partilerden oluşmaktadır. Bunun yanında berberi muhtaassıbı ve Arapları görmeyi istemeyen kesimler bulunmaktadır. İslam ise çok azınlıktadır...

Bazı kabilelerde korkaklık ve ahmaklık yaygındır. Bu bölgelerde merkezleşilmesi çok zordur. Örneğin Afganistan savaş için uygun bir bölgedir. Birçok savaşlar geçirmesine rağmen halk, sert, cesur ve izzetli bir halktır. Özellikle cihad ismini kesin bir şekilde unutturacak türden olan son savaştan sonra. Lakin onların mü'min nefisleri, olan durumu kabullenmedi. Bu da onların kuvvetli ve inatçı bir kavim olduklarına delalet eder. Sende böyle bir ortama ihtiyaç duymaktasın.

Altıncısı: Farklı devletlere sınırları olan geniş bir bölgeye ihtiyaç duyulur. Örneğin bölge olarak Çeçenistan mı yoksa Afganistan mı daha iyidir? Şüphesiz Afganistan daha iyidir.

Gerilla savaşına girebilmen için bu temellere ihtiyacın olacaktır. Amacını yerine getirmeye 20-100 kişiyle başlayabilir misin? Önünde ümmetin özgürleştirilmesi beklemektedir. Bunun için gençlerden bir orduya ihtiyacın olacaktır. Buna bir örnek verecek olursak:

Kemik: Gençlerdir.

Sinirler: Maldır.

Adaleler: Akide ve silahlı hazırlık yönleriyle ilgili diğer temellerdir.

Bunlar, insan vücudundaki en önemli şeylerdir.

Yedincisi: En önemli şeylerden birisi de, fikirlerini savaşmış olduğun bölgenin halklarına ulaştırman ve onlara halkçı bir hareket olduğunu hissettirmendir. Sen tek başına savaşmıyorsun, bilakis İslam ümmetiyle ve bir halkla birlikte savaşıyorsun.

Bazen halk, müreffeh ve rahat yaşantıya sahip olur ve uğruna sıkıntıya girecekleri hiçbir şeyleri bulunmaz. Sen ise onlara tüm imkânları sunan bir hükümete karşı bir cihad hareketi başlatmak istiyorsun. Eğer bu halkı arkana almadan bir harekete girişecek olursan, yanında hiç kimseyi bulamazsın.

Tek başına savaştığını düşünmemelisin! Bu, bir hatadır. İslami gruplarla birlikte savaşıyorsun. Yanında yalnızca iki bin kişi bulunurken, nasıl bir İslam devleti kurabileceksin. Bu kadar sayıyla bir devlet kurulabilir mi? Bu imkânsızdır!

Siyasi, iktisadi ve hazırlıkla ilgili temellere dönülmelidir. Bunlarla birlikte halkın desteğine de dönülmelidir. Çünkü kurulacak olan bu devletin temelleri onlardır. Eğer sana karşı olacaklarsa, bu devletin kurulmasındaki fayda nedir? Belki seni destekleyecek kimseyi bulamazsın ve sonra devlet düşer.

Amaç, kulları kullara ibadetten, kulların rabbine ibadete çıkarmaktır. Bu temellere bağlı kalan cihad hareketlerinin başarılı olduğu görülecektir. Bunun aksine, bu temelleri önemsemeyen ve buldukları toprakların kendi toprakları olduğu ilkesine bağlı kalan hareketler başarısız olmuştur. Somali'deki kardeşler, bu temellere bağlı kalıp haçlı birliklerine ve Yahudilere karşı savaşa başladıklarında başarılı oldular. Bu, Bosna'da, birinci Çeçenistan savaşında ve birinci Afgan savaşında da böyle olmuştur.

Tam aksine bu temelleri ele almayan ve kendi topraklarına bağlı kalıp "Size yakın olan kâfirlere karşı savaşın" düsturunu benimseyenler, bu ayet ile delil getirirler. Bu, ne şer'an nede aklen doğru değildir. Örneğin Libya, ne hazırdır ne de savaş bölgesidir.

Orada kardeşler ne yaptılar? Başarısız oldular! Aynı şekilde Mısrı'daki cihad hareketleri de, savaşa girdiler ve başarılı olmadılar.

Doğru, hiç şüphesiz bunu gerilla savaşında tatbik edebileceğini söyleyebilirsin. Ancak denklik merhalesinde gençlerden ve ensardan çok sayılara ihtiyaç olacaktır. Zira ancak bu şekilde “Yok etme” olan üçüncü merhaleye geçebilirsin. Tek başına savaştığında, halk sana karşıyken bu merhaleye nasıl geçebilirsin? Bu, temellerin tamamlanmadığını gösterir.

Sekizincisi: Başlangıcı düşünme, sürekliliği düşün. Mesele, savaşta kimin daha devamlı olabildiğidir. Bundan emin ol.

Dokuzuncusu: O beldenin çıkarmış olduğu en iyi nitelikteki ve en hazırlıklı kişilerin seçilmesi. Gerilla savaşının başlatılmasında, savaşın yakıtları olabilecek kişilere ihtiyaç duyulacaktır. Savaşın sürekliliğini sağlayacak olan, bunlardır. Bu kişilerin hazırlanmasındaki en önemli yöntem, fikre ikna olmalarıdır. Bu işin büyük çabalara ihtiyacı vardır.

Onuncusu: Bu kişilerin seçilmesinden sonra bu kişilerde şu nitelikler bulunmalıdır:

Şer’i kanaat, duygusal kanaat değil.

Doğru bir fikir. Şer’an caiz olan her şeyin tatbiki caiz değildir. Yani düşmanlarıyla ve insanlarla hikmet ve uyanıklıkla nasıl hareket edileceği.

Eylem metodu: Teferruatlar bir tarafa, saldırgan düşmanın def edilmesi ve akidenin temellerine kanaat getirmemiş bir kişiyi nasıl savaşa getirebiliriz? Gelse bile bunun ne faydası olacaktır? Bu kesinlikle bize bir yarar sağlamayacaktır. Tartışan, meseleleri tahlil eden, kıl-u kâl ile uğraşan ve meclislerde taşkınlık çıkarılarda böyledir. Önceki bir yarar sağlamayacağı gibi bu da bir yarar sağlamayacaktır. Bu sınıf, bir yük ve kusur olacaktır. Bizim

oturup maslahat mefsedet meselelerini konuşmamız makul değildir. Bunların şer'î kaideleri ve buna ehil kimseler vardır.

Kişilerle ilgili bahsedilen bu konulardan sonra, askeri orduların ihtiyaç duyduğu ilimlere geçebiliriz.

Ordular, beş unsura ihtiyaç duyarlar:

- 1- Savaş
- 2- Denizci
- 3- Ulaşım
- 4- Mali kaynak
- 5- Silahlanma

Bu beş unsurun oluşmasından sonra eyleme geçilebilir. İnşallah ilerleyen konularda her bir kısmın işlevinden ayrı ayrı bahsedilecektir.

4. BÖLÜM

SAVAŞ TAKTİĞİ

Savaş, iki kısma ayrılır: “Savunma”, “Saldırı.”

Birincisi: Savunmanın sabit bir stratejisi vardır. Bu, konumunu her açıdan himaye edebilmendir. Etrafındaki 360 derecelik açığı himaye etmelisin. Öyleyse bu durumda atış açını 360 derecede tutmalısın. Çünkü düşman 30 veya 60 dereceden gelebilir ve senin de konumunu himaye etmeye ihtiyacın olabilir. Daha önce biz gerillanın ‘belirli bir yeri himaye etmemesi gerektiğini’ söylemiştik. Ancak bazen gerillalar ihtiyaç duydukları bir yere inebilirler. Bu, bazen uzun süreliğine bazen de kısa süreliğine olabilir. Yerini himaye edebilmek için, hızlı bir şekilde belirleyeceğin bir planın olmalıdır.

Bir Kaide

Bir yere geldiğinde gerillanın yapacağı ilk işi, o yeri zihninde tam olarak canlandırmasıdır. Bu kural, her gerilla için geçerlidir. Yine zihninde bir savunma planı geliştirmelidir. Eğer yer gözetimi ihtiyaç duyuyorsa, bir saat, iki saat, bir gün veya iki gün, ihtiyaca göre keşfe çıkılır. Önemli olan, bulunduğun yerin giriş-çıkışlarını öğrenmen ve o yerdeki tabi yapıları tanımandır.

Seçilecek Yerin Özelliği

1- Vadilerde oturmamalısın, zira etrafın kapatılabilir.

2- Yol kenarlarına oturmamalısın, çünkü bu şekilde keşif olursun. Gerilla için en önemli şeylerden birisi de, asla gözükmemesi ve belirli bir mekânının olduğu bilinmemesidir.

Gerilla en uzak, gözlere en fazla gizli ve en korunaklı olan yerleri tercih etmelidir. Örneğin dağ zirveleri gibi. Dağ zirvelerindeki tabi amilleri, seninle birlikte savunmada bulunan askerler olarak kullanabilirsin.

Dağ zirvelerinde bulunurken düşman sana ulaşmak istediğinde, sana ulaşana kadar büyük bir gayret sarf etmelidir. Sana ulaştığında ise yorgun düşmüş olacaktır. Sen zirvedeyken, öncelikle düşmanı fark etmiş olacaksın ve ikinci olarak, en önemli yolla düşmanın gücünü heder etmiş olacaksın. Üçüncü olarak, zirvede olduğunda, düşman senin tüm çıkışlarını kapatamayacaktır.

Gerilla, kedi gibi olmalıdır. Çünkü kedinin, en az iki çıkış yeri bulunmayan bir yere girmesi mümkün değildir. Bulduğun konumunu çok iyi bilmeye ve konumunun zayıf noktalarını da tanımaya çalış. Yine konumunun yüksek tepelerini ve yamaçlarını öğren. Kendine bir dağılma/intişar planı belirlemelisin. Yanında bulunan atıcı güçleri, her yönü kapsayacak şekilde daire biçiminde himaye için taksim et.

Bazen, 'orayı tutan bölgedeki her şeyi kontrolüne almıştır' diyebileceğin yüksek ve önemli noktalar bulunmayabilir. Ancak burada yönler olacaktır. Bu durumda her yönünü kapatmaya çalış. Eğer yükseklikler ve yamaçlar bulunuyorsa, dairenin büyük bir bölümünü kapatma kolaylaşacaktır. Buna bir örnek verecek olursak:

Yüksek bölgelerdeki birliklerin taksimatı şu şekildedir:

Dört birliğin ve yirmi kişiden oluşan atıcıların bulunursa, arabaların gelebileceği en kolay yolu bulursun. Bundan sonra bu yollara anti tankçı kontrolcüler koyarsın. Bu yoldan geçen tüm araçların işlevsiz bırakılıp harabeye çevrilebilecek şekilde vurulabilmesi için bu bölgelerde bu tür silahların bulunması gerekir.

Piyade olduğunuzda en iyisi, düşman araçlarının ulaşamayacağı ve tırmanamayacağı yüksek dağlara çıkmanızdır. Bu durumda düşman gücünün üçte birini işlevsiz bırakmış olacak ve geriye piyade ve hava gücünden oluşan diğer üçte bir kalmış olacaktır. Ne kadar yüksek, engebeli ve çetrefilli bölgelere çıkararsanız,

düşmanın kalan üçte birini de işlevsiz bırakmış olursunuz ve geriye yalnızca hava güçleri kalır.

Yüksek bölgelerde bulunduğu anda, hava güçlerinin uzaklaştırılabilmesi için mutlaka omuzda atılabilen türden roketlerin bulunmalıdır. Genel olarak gerillaların roket operasyonları tekrarlandığında, hava güçleri işlevsiz kalacak ve korkarak hareket edecektir. Bu, Afganistan'da gerçekleşmiştir. Son dönemler neredeyse kardeşlerin havadan bombalandığı iştirilmemektedir. Bunun nedeni, kardeşlerin anti uçak roketleri yoğun bir şekilde kullanmalarıdır. Bundan dolayı düşman çekingen davranmaktadır.

Birlikler yüksek bölgelere taksim edildikten sonra, örneğin 30 veya 60 derece şeklinde atış açıları belirlenmelidir. Eğer dereceyi belirleme olanağı yoksa bu takribi olarak tahminle yapılmalıdır.

Birlikler daire şeklinde 360 dereceye dağıldıktan sonra, bu şekilde atış noktaları belirlemiş olursun. Bu şekilde hem zaman kazanmış hemde düşmanın tüm girişlerini kapatmış olursun. Hatta atışlarını yersiz yere israf etmekten korunmuş olursun. Örneğin, güç bir yerde toplanmış olsa, daha sonra düşman başka bir yerden gelse, sonra başka bir yere intikal etseniz ve oradan vursanız... Bu şekilde senin zararın olacaktır. Şöyle ki, mühimmatının büyük bir kısmını kaybedip birliklerini yormuş olacaksın... Öyleyse bundaki fayda nedir?

Savunma Merkezi Olarak Yüksek Yerlerde Nasıl Yer Tutulur?

- Birlik yüksek bir yere çıktığında, bir yerde toplanılması hatadır. Zararın en aza indirilebilmesi için korumakla yükümlü olduğun açı boyunca dağınılması gerekir.

- Farklı vesilelerle ve büyük bir çabayla, düşmanı senin için canlı bir açığa getirecek bir bölgeye merkezleşmeye çalış. Sana yakın olan diğer birlikleri ise senin için ölü bölgelere yerleştirmeye

çalış. Örneğin, seçmiş olduğun mekânda düşmanını kolayca vurabiliyor ve yine ateşin ona doğrudan ulaşabiliyorsa, düşman açısı, “canlı aç” olarak adlandırılır. “Ölü aç” ise, diğer birliğin askerlerinden birisine ulaşmak istediğinde, ancak büyük tırmanışlardan sonra ulaşabildiğin açılardır.

- Öyleyse sana yakın olan birliği ölü açya koymalısın. Böylelikle hata etsen bile dostunu vurmamış olursun. Canlı aç ise düşmanın bulunduğu açıdır. Bu yöntem çok önemlidir ve iyi işlenmesi gerekir.

- Atışlarını düşmana isabet ettirmeye yardımcı olacak ve seni onların ateşinden koruyacak şekilde hendekler hazırlamalısın. Hendeğin önünü, düşmana karşı açık olan açıdan yaparsın. Ölü aç olan hendeğin diğer tarafına ise, dostunun ateşinden korunmak için kum torbaları yerleştirirsin.

- Bulduğun konumda, arabaların ve araçların geçtiği açık ve kolay girişler bulunur ve düşmanın buralardan geçeceğinden eminsindir. Bu durumda bu geçişler iki birliğin kontrolünde olur. Düşman birinci birlikten geçebildiğinde, diğer birlikten kurtulamayacaktır. Her iki birlikte de çokça anti tank silahlar bulunmalıdır ki bu araçları işlevsiz bırakabilsinler.

Savunma Planı Şekilleri

- Kuşatma birliği kurabilirsin. Ve bu birliğin büyük sayılardan oluşması şart değildir. Bu birliğin, bölgeleri, hendekleri, vadilerde veya başka yerlerde geçitleri olur. Düşman ilerlediğinde, bu birlik onları kuşatır ve düşmanı arkadan vurmaya başlar. Burada düşmana bir zarar verilmesi şart değildir. İstenilen, rahatsızlık vermek, onları çıkmaza sokmak ve saflarında bir gedik oluşturabilmektir. Bundan sonra düşman komutanları, bir kuşatma operasyonu altında olduklarını hissedecek ve geri çekilmek zorunda kalacaklardır. Bu yöntem, savunmada sabit bir stratejidir. Yine kuşatmada mayınlar koyabilir, pusular atabilirsin. Buna, taktik

üslubu denilir. Burada önemli olan temel kuşatma kaidesidir. Taktik ise onun içindedir.

- Savunmada önemli olan, 360 derecelik daireyi kapatabilmen-
dir. Zira düşman bazen üç kanattan saldırabilir.

- Bazen düşman 360 derecelik bu daireyi geçebilir. Bu durum-
da savunma konumunu, dâhili atış için iki kısma ayırırsın. Bu
şekilde hem harici hemde dâhili daireyi kapatmış olursun. Dai-
renin içinde kardeşlerden birisi bulunmadığı ve hepsinin dağıldı-
ğını bildiğine göre, düşman senin yerine geçtiğinde onu arkadan
vurmaya başlar ve onu bir av haline getirirsin. Etrafını kapatır ve
Allah'ın izniyle onu yok edersin.

Bunlar, savunmanın en önemli noktalarıdır. Geriye taktik yön-
temleri kalır ki buda senin, gücün, imkânların, teçhizatın ve ko-
numuna göredir. Aynı şekilde düşmanın güç oranının farklılığı da
bu taktiklerin değişmesindeki etkenlerdendir.

Mücahid kardeşim, bir düşünce yapın olmalıdır. İlerleyen ko-
nulara, savaş kısımlarından bahsedeceğiz ki dağ güçleri de bu-
nun kısımlarındandır. Yine dağlarda gerilla savaşının yönteminin
nasıl olacağından da bahsedeceğiz. Şu anda senin için gerekli
olan, bu temelleri kavramak ve sonra bunlar üzerine kıyaslama-
larda bulunmaktır.

Bu konuları şu başlıklar altında toplayabiliriz:

Gerilla karargâhının seçimi (toplanma ve dağılma mekânı)

Bir yerde karargâh oluşturulmasının şartları

Karargâh için gerekli olan emniyetler

Karargâhın etrafındaki mıntıkanın gözetimi ve himayesi

Mıntıkaya uygun binekler

Gerilla savaşında taktik

Gerilla karargâhının seçimi (Toplanma ve dağılma mekânı)

Bu, görevin türüne göredir. Bazen düşman bölgesinde sabit karargâhlar edinilir. Bu karargâh, (hücum – destek - devriye – himaye) olarak adlandırılan birliklerin buluşma noktası olur. Tenfiz devresinde bunların açıklamaları gelecektir.

Bu karargâh sabit olabilir ve görevden önce toplanma ve göreve çıkma yeri olarak kullanılır. Yine orada tıbbi yardım bulundurulmakla beraber, birlik komutanları, devriye komutanları ve yüksek komutanlık ile bağlantı merkezi olarak ta kullanılır. Bu, genellikle dağ ve orman savaşlarında kullanılır. Çıkış ve dönüşlerde devriyelerin himayesine ve düşmandan çekilme noktası olarak kullanılmasıyla işlerin daha kolaylaşmasına yarar.

Karargâh seçiminde şart koşulan özelliklerden birisi de, yerin sağlam ve korunaklı olmasıdır. Böylelikle hareket ve eylemin oradan belirlenmesiyle bile keşfe maruz kalınmaz. Ayrıca düşmana sızılma ve hücumlarda buradan yapılır.

Devriye karargâhları, bölgede operasyonlar gerçekleştirebilmek için gerillalar tarafından kısa bir süreliğine ele geçirilen yerdir. Savaş karargâhı da devriye karargâhına benzer, ancak yalnızca bir grup için değil birkaç grubun kullanımı için kullanılır.

Karargâh Kurulacak Yerde Bulunması Gereken Şartlar

- 1- Görevi yerine getirmeye en uygun olan yerde olmalıdır.
- 2- Savunması kolay olan bir yerde olmalıdır.
- 3- Bölgedeki yol ve geçitlerden uzak olmalıdır.
- 4- İletişimi kolaylaştıracak bir bölgede olmalıdır.

5- Gizlenmeye ve kamuflaje yardımcı olacak bir bölgede olmalıdır.

6- İçmeye elverişli ve yıl boyunca var olan su kaynaklarına yakın olmalıdır. (Kuyular - pınarlar - vadiler - nehirler - yağmur sularının toplandığı yerler...)

7- Yerel halkın tanınması (Bedevi - Köy - şehirli - göçebe) ve yerel halkın düşmana veya mücahidlere olan taraftarlıkları.

8- Düşmanın belirlenmesi:

Düşman kim? Hacmi, türü ve birimleri? Düşman ne yapıyor? Düzeni ve yapısı nasıldır? Senin güçlerine oranla onun gücünün oranı? Maneviyatı, tecrübesi ve eğitim düzeyi? Gücünün türü nedir? Eylemci güçler midir yoksa yedek asker mi? Uçakları iyi kullanabiliyorlar mı? Üstünlükleri nedir? Saldırı helikopterleri kullanıyorlar mı? Güçleri, tank, piyade ve top içeriyor mu? Yine toplarda kullandıkları türler nelerdir ve nasıl kullanırlar?

Karargâh İçin Gerekli Emniyetler

1- Gerilla karargâhı himayesi temel olarak gizliliğe dayanır. Emniyet planı ise aşağıdaki şekilde olmalıdır:

2- Devriye yollarından ve yerel halkın iyi bildiği bölgelerden uzak durulması.

3- Karargaha giriş ve çıkış için uygun bir yolun seçilmesi. Bu yol çok iyi bir şekilde kamufle edilmelidir.

4- Yer, mücahidleri uçaklardan koruyabilecek yapıya sahip olmalıdır.

Yer, tam bir esneklikle savunma planı hazırlamaya yardımcı olmalıdır. Bundan maksat, tüm açılardan savunma yapılabilmesi,

çıkışların ve ateş hatlarının kontrol altına alınabilmesidir. Şöyle ki, açılan ateşler, savunma ateşinin dairesi içinde olmalıdır.

Karargâhın Etrafındaki Bölgenin Denetimi ve Himayesi

1- Keşfiyat birliği çıkar ve belirli bir yönde belirli bir mesafe ilerledikten sonra, karargâha bakan bölgeyi denetlemeye başlar.

2- Keşfiyat birliği, bölgede sivillerin veya düşmanın bulunmadığından emin olur. Denetleme ve noktaların belirlenmesinde şunlara dikkat edilir:

- Himaye ve gözetim için uygun yerler.
- Çekilme yolları.

3- Uygun toplanma noktaları, gözlem ve himaye noktaları ve geri çekilme yolları, geri çekilecek birlikle beraber belirlenmelidir.

İhtiyacın Olacak Çok Önemli Bazı Mülahazalar

1- Engebeli yerler: Zafer sağlanmasıyla ilgili tüm işler bu özelliğe dayanır. Buradaki maksadımız, ele geçirilmesi veya işgal edilmesiyle iki taraftan birisine, diğer tarafa karşı bir ayrıcalık doğmasıdır. Bu yerler, görevlerin gerçekleştirilmesi için canlı noktalardır ve buraların kontrol altına alınmasıyla düşman bu ayrıcalıklardan mahrum kalacaktır. Bunun örneği, dağlar, tepeler ve vadi geçitleridir...

2- Gözlem ve ateş: Gözlemin anlamı, bakıştır. Ateşin anlamı ise, isabet ettirmedir.

Uygun bir yer seçtiğinde kendine şu soruları sor: Ne görüyorum ve buradan neleri vurabilirim? Buna yerin, gözlem noktalarının ve iyi bir savunma oluşturmaya uygun yerler şeklinde cevaplar verirsın.

Düşmanın sana yaklaşma yolları çok önemlidir. Eğer sana yaklaşma yolu, ölü bir noktadansa, bu, saldıranın lehinedir. Eğer girişi ve yakınlaşması, tüm savunma karargâhlarının veya bazılarının vurabileceği açık bir açıdaysa, bu, savunmanın faydasıdır.

Eğer savunma noktaların, iyi bir gözetim olmadığından veya atış meydanları sebebiyle birbirleriyle yardımlaşamıyorlarsa, bu, saldıranın faydasına bir durumdur.

3- Engeller: Mayın tarlaları, hendekler, araç engelleyici tuzaklar vb. tabi ve sınai olan tüm engel türlerini hesabına almalısın. Savunmada kullanacağın tüm engellerin himaye de edilmesi gerekir. Tabii olan engellerin piyadelere olan etkisi, sınai olan engellerden daha azdır.

4- Gizlenme ve kamuflaj: Gizlenme, birliklerin düşman ateşinden korunmasıdır. Kamuflajın anlamı ise, birliği, düşmanın fark etmesinden korumaktır. Örneğin, mağaralar, cangıllar vb. tabi perdelerin ayrıcalıkların faydalanılması gerekir.

5- Yakınlaşma ve destek yolları: Düşmanın, yaklaşma, destek alma, ikmal yöntemleri ve yine savunma ve saldırma operasyonlarına, hem düşman tarafından hemde kendi tarafımızdan bakılmalıdır. Bu şekilde düşmanın tanınması, sayısı, hazırlığı, destek ve ikmal yolları ve manevra bölgeleri tanınmış olur ve bu şekilde Allah'ın izniyle onu yenilgiye ve hezimete uğratabilirsin.

Bölgeye göre uygun binekler: At, katır, eşek, araba... Vb.

Bunlar, dağ savaşıyla ilgili basit taktiklerdir ve bunlar üzerine bina edilerek daha da geliştirilebilir.

Gerilla Savaşı Taktiği Genel Olarak Temel İki Yapıya Dayanır

1- Pusu

2- Saldırı

Kullanma şekli nerede olursa olsun, bunların her birinin riayet edilmesi gereken genel kuralları vardır.

Gerillanın Taktiğini Şekillendiren Genel Durumlar

- Eylemdeki taktiğin hedefi, zaferi gerçekleştirmek için direniş ve başarılı bir duruştur. Bu nedenle daima düşmanın muhasarasına karşı çok dikkatli olunmalı ve saldıran düşman olduğunda, hızlı bir şekilde savaştan çekinilmelidir.

- Saldırıda çok dikkatli davranılmalıdır. Yine saldırıda çatışma mahareti de gereklidir. Örneğin, düşmana ana saldırının bir noktadan olduğu izlenimini verip ayrı bir noktadan ani bir baskın düzenlenmesi gibi.

- Gizliliğe ve yerel halka iyi karışabilmeye tam bir şekilde itimat edilmelidir.

- Hareket karargâhları, tabii bir şekilde korunaklı ve gerektiğinde savunma için uygun olmalıdır. Yine kaçış için kolay ve gizli birkaç geçidi bulunmalıdır. Bu şekilde savunma ve geri çekilme planları da daha iyi hazırlanabilir.

- İntikal, durma veya istirahat anında, gerillaların bulunduğu na delalet eden hiçbir eser ve alamet bırakılmamalıdır.

- Operasyon bölgelerine yakın küçük karargâhlar edinilmesi. Buralar sağlam ve gizli olmalıdır. Daha güvenli yerlere nakledilebilmesi amacıyla yaralılar için kullanılır.

- İaşe ve erzak meselesi, yalnızca sayılı savaşçıların bildiği küçük mahzenler yoluyla halledilir. Yiyecek maddeler plastik veya cam konservelerde veya sağlam kaplarda muhafaza edilir.

- Sırların muhafazası, hareket planları, alternatif hareket karargâhları konularında tam bir gizlilikle davranılmalıdır. Bu yerleri savaşçıları arasında yalnızca sayılı kişiler bilmelidir.

- Saldırı veya savunma taktikleri konusunda tekrardan kaçınılmalı ve yeni keşif ve icatlarla amel edilmelidir. Bununla birlikte tepkisel hareket, acelecilik ve telaş, gerilla savaşında tamamıyla kabul edilmeyecek davranışlardır. İhtiyatla ve tüm sebepler ele alınarak hareket edilmelidir.

- Anilik, hız ve işlerin kesinliği, gerilla savaşındaki önemli meselelerdendir.

- Düşmanın istifade etmemesi için savaş esnasında gerilla savaşçılarının silahları ve vesikaları yanlarından alınmalıdır.

Pusu ve Baskın

Pusu: Bu bir savaş taktiğidir. Pusu, gerillalar, düzenli ordular ve hatta düzenli orduların özel güçleri tarafından bile bilinen bir şeydir.

Pusudan maksat, kendi kontrolün olan bir yerde, düşmanın geçmesi umulan uygun bir mekânda gizlenerek, düşmanın yok edilmesi, işlevsiz bırakılması, ilerletilmemesi, esir alınması, bazı vesikaların, silahların veya ikmallerin ele geçirilmesi veya düşmana rahatsızlık verilmesi, şaşırtılması ve korkutulmasıdır.

Bir pusunun başarılı olabilmesi için, gerillalar pusunun üçe taksim edildiği yapıya itimat ederler: “Gözcü”, “saldırı”, “savunma ve yol kesimi”

Pusunun birçok türleri bulunmaktadır. L harfi, Z ve T harfleri şekilleri, pusunun bazı türlerindedir.

Baskın: Baskın ile pusu arasındaki fark: Pusu, iyi bir yerde beklenilip gözetlemedir. Baskın ise, seçilen bir hedefe dikkat ve itina ile planlı ve düzenli bir şekilde hücumu geçmektir.

Bir baskının başarılı olabilmesi için birçok şartlar bulunmaktadır. Sızma, gizlenme, dayanak ve tabi etkenler bunlardan bazılarıdır. Bu iş için bir birliğin seçilmesi gerekir ve bu birliğin büyük bir birlik olması şart değildir. Ancak yüksek derecede iyi bir eğitimin geçmiş olmaları gerekir.

Düşmanın çıkmaza sokulması, korkutulması ve yıpratılması taarruzun hedeflerindedir. Yine bazen plan ve amaca göre farklı hedefler olabilir.

Şunu da belirtmeliyiz ki, baskından geri çekilme, baskının en önemli merhalelerindedir. Düşman, gerekli kovalamada cimri davranmayacaktır. Baskından geri çekilmede, engembeli vb. yollara sığınmaya ihtiyaç duyulur. Allah'ın izniyle ilerleyen devrelerde bunların detayları gelecektir.

Hücum Taktiği

Hücum iki kısma ayrılır:

1- Saldırı

2- Pusu

Saldırı

Saldırı, düşmana sabit yerinde hücum edilmesidir. Saldırının geleneksel stratejik yöntemleri vardır ve iki kısma ayrılır:

1- Sessiz saldırı

3- Sesli saldırı

Sesli saldırı: Bununda hücumlarda kullanılan geleneksel yöntemleri vardır. Bu, seni fark etmesine aldırmaksızın düşmana hücumda bulunmaktadır.

Sessiz saldırı: Bu ise, düşmana hissettirmeden saldırıda bulunmaktadır.

Mücahid birliklerde gürültülü saldırı üç kısımdan oluşur:

1) **Destek:** Bu, ağır silahlarla olur.

2) **Himaye:** Bu, taarruz grubunun operasyona giriş ve çıkışının güvenliğini sağlamak içindir.

3) **Taarruz:** Bunlar, infazı gerçekleştirenlerdir.

Geleneksel yöntemlerden birkaç örnek verecek olursak:

Yanındaki destek gücü ve silahlarına göre, destek birliği düşmana karşı konumunu belirler. Bu, 4- 5 veya 6 km.'lik bir mesafe olabilir. Yine bu konum yanındaki toplara göre de belirlenir. Bundan sonra, taarruz ve himaye birlikleri harekete geçmeden önce düşman yerleri dövülmeye başlanır.

Geçen örnekten daha açık olan başka bir örnek:

Bir düşman karargâhına saldırmaya niyet ettin ve karargâhın önünde dağlar bulunuyor. Düşmanın karargâhını iyi bir şekilde savunacağını bilmekle birlikte bu karargâha saldırman gerekiyor. Şu yöntemi benimseyebilirsin:

Bu hücumun geleneksel yöntemi: Ateş gücüne göre destek birliği kendi konumunu aldıktan sonra, mantıkaya yapılan keşfiyata göre düşman savunmalarına bombalamalarda bulunulur. Önce savunma yerleri belirlenir daha sonra destek gücü oraları bombalar. Bombalama esnasında taarruz ve himaye birlikleri 500-700 m. yerin yapısına göre düşmana yaklaşmaya başlarlar.

Sonra taarruz ve himaye birlikleri, düşman karargâhını gören bölgeleri araştırırlar ve bunda nöbetçi noktalarından uzak dururlar. Ancak seni fark etmemelidirler. Sonra destek birliğinden bombalamayı durdurmaları istenir.

Kesin olarak şunu bilmelisin ki, destek gücü atışlarında 200 – 300 m. hata edebilir. Bombalamayı durdurmayı istedikten sonra, başka bir yönden düşmanı tedirgin edecek ve yıpratıcı bir veya daha fazla birlikler konulabilir. Ancak bu, taarruz için değil, düşmanı taarruzun bu noktadan olacağı şeklinde yanıltmak ve aldatmak içindir. Ancak taarruz gerçekte senin yani taarruz ve himaye birlikleri tarafından olacaktır. Bu yıpratıcı birliğin himayesi bulunmadığı gibi herhangi bir taarruzda da bulunmaz. Sadece vurur ve çekilir. Düşman bu uydurma noktayla meşgul olmaya başlayınca, düşmanın en zayıf olacağı noktadan ani bir saldırı düzenlenir.

Taarruz ve himaye birlikleri, destek birliği için belirlenen bombalama yerine 200m. yaklaştıklarında, taarruz ve himaye birlikleri, destek birliğinden, bombardımanı durdurmalarını talep ederler.

Örneğin, düşmanla aranda 300 m. mesafe varken, himaye birliği, korunaklı ve yüksek yerlere yerleşirler. Sonra taarruz grubu hücumu geçer.

Bu saldırının, esir almak, düşman yerlerini patlatmak, evraklar veya bazı haritalar ele geçirmek, yeri yağmalamak veya ilerlemelerini durdurma amaçlı olması arasında bir fark yoktur.

Her saldırının, operasyona başlanılmadan önce belirlenmesi gereken hedefleri olmalıdır.

Bombalama durduktan sonra, himaye birliği, karargâhı gören sağlam yerlere geçer. Böylece saldırı esnasında taarruz birliğini kapatabilir. Taarruz grubuna yakın olan hendekleri ateş altına alarak onlara gelecek olan ateşin önüne geçerler. Bu arada taarruz birliği, kendileriyle düşman arasında 50 m. mesafe kalıncaya kadar yaklaşmaya devam ederler. Bundan sonra, taarruz grubunun girmesi görevi esnasında, himaye birliği durur. Taarruz grubu çıkmak istediklerinde, güvenli bir şekilde geri çekilebilmeleri için himaye birliğinden kendilerini korumalarını isterler.

Taarruz grubu geri çekilmelerini, himaye grubunun 50-100 m. gerisine kadar sürdürürler ve bu geri çekilme himaye birliğinin savunmasında olur. Bundan sonra, taarruz grubunun, geriye çekilebilmesi için himaye grubunu savunması sırası gelir. Onlarda taarruz grubunun arkasına geçerler. Bu şekilde yavaş yavaş çekilerek güvenli bir şekilde geri dönülür.

Eğer düşman baskı yapıyor ve sürekli sana doğru yaklaşıyorsa, destek birliğinden onları bombalamaları talep edilebilir.

Geleneksel yöntemler arasında en iyi olanı budur ve bu sesli taarruzun kısımlarındandır. Tüm sesli taarruz yöntemlerinin yapılması makul değildir. Zira kaide şöyle demektedir: “Düşünme ve üretme, en başarılı planlardandır, tekrar ise başarısızlık getirir.” Burada taarruzun kısımlarını ve bunun bir örneğini öğrenmen yeterlidir. Geri kalanlar, zekâ, uygulama ve tecrübeye dayalıdır.

İkinci kısım: Sessiz saldırı

Bu, tıpkı sesli saldırı gibidir. Ancak bunda destek birliği yoktur. Çünkü düşmanın seni fark etmesini istemiyorsun ve bunun için nöbetçi noktalarına ulaşana kadar yani karargâha 5-10 metre kalana kadar sessiz olmalısın. Sonra hücumla geçersin.

Gerilla savaşının ilk merhalelerinde, gerillanın en çok bu kısım saldırıyı kullandıkları görülecektir. İşe şahsi silahlar, bazı tür el bombaları ve personel mayınlarla başlarlar. Sonra saldırı ve görevi yerine getirirler. Burada onları savunan, yalnızca himaye grubu bulunmaktadır. Destek birliği ise sessiz saldırı yönteminde yoktur.

Pusu

Yani hareket esnasında düşmanı vurman. Pusu, gerilla savaşının en iyi yöntemlerindedir. Çünkü bu durum (hareket hali), düşmanın en zayıf noktasını oluşturmaktadır.

Pusunun inceliği, harbi haritaları tanımaya ve okuyabilmesine dayanır. Bu ilimler topografi ilmi olarak adlandırılır. Yüksekliğini, konumunu, etraftaki dağların konumunu, düşmanın konumunu belirler ve dağların iniş açısını netleştirirsin. Bundan sonra pusunu, -basma mayınlarla veya remote kontrolle- istediğin şekilde yaparsın. Şunu burada belirtmeliyiz ki, uzaktan patlatma yöntemi ilk icat edenler mücahidlerdir.

Konvoy yoluna inip pusunu, ya mayınla yada top mermileriyle yaparsın. Mayını, eğer yol topraksa yolun ortasına gömersin, yol sertse yol kenarlarına yerleştirirsin.

Bundan sonra, eğer patlama baskıyla olacaksa, fünyeyi son mayına yerleştirir ve fünyenin fitilini önceki mayınlara bağlarsın. Çünkü mayınlar, fünyenin bulunduğu son mayının patlamasından

daha fazla olarak belirlenir. Önemli olan, aralarında en az 3 anti tankçı bulunmasıdır. Birlikler buna göre taksim edilirler.

En yüksekteki birlik (a) vurmaya başlar ve ilk aracı işlevsiz bırakır. Ondan sonra (b) birliği ikinci arabayı vurur ve işlevsiz bırakır. Bu, konvoyun ve birliğin durumuna göre bu şekilde ayarlanır. Kendi işini bitiren her birlik bir sonraki birliğe yardım etmeye başlar. Araç içindeki her iki şahıs için en az bir kişi belirlenir. Ateşe, komutan veya komutanın tayin ettiği vekili başlar.

Yerin engebeli olması sebebiyle konvoydan bazı kimseler kaçabilirler. Ancak onlar mutlaka sana belli olan yollardan yürümelidirler ve sen onlara oralarda ani hediyeler hazırlamış olmalısın. Onları istediğin yoldan yürütmen ve pusu yerinden 200 m. uzaklaştırman zekice bir tutum olacaktır. Bundan sonra onlara mayın tarlaları sunacak ve geçtikleri yerler patlatılacak. Bu mayın tarlalarına da, bu tarlalardan kaçanları toplaması için kontrolcü bir birlik bırakılır.

Kaide şöyle der: “Hangi yolla olursa olsun, düşmanın güçlerini dağıt.” Düşman pusuda yaralandıktan sonra belirli bir mesafe yürüdüğünde, bu mesafeden sonra şiddetli yorgunluktan dolayı nefesini tuttuğu görülecek ve ava düşecektir. Bu esnada onun yok edilmesi, Allah’ın izniyle su içmekten daha kolaydır.

Bazen yer hazır olmayabilir ve bu durumlarda şu yöntem izlenir:

Grup dört birliğe ayrılır. Birinci birlik konvoyu tam bir güç ve şiddetle vurur ve çekilmeye başlar. Konvoy birinci birliğin peşine düşecektir ki bu sırada ikinci birlik başka bir yerden ani bir şekilde ateşe geçer ve hemen oda çekilmeye başlar. Sonra konvoy onu da takip etmek ister. Sonra üçüncü birliğin sırası gelir ve dördüncü birliğe kadar bu böyle sürer. Genellikle düşmanın buna dayanması çok zordur. Ve yine genellikle dördüncü aşamada düşman

bitmiş ve dördüncü birliğin görevi ganimetleri toplamak olur. Bu, Allah'ın rahmetiyledir.

öylesine küçük düşmemizin tek sebebi, çoğumuzun dini sahil ve kapsamlı bir şekilde anlamamış olması, din anlayışının namaz ve o

Önemli Bir Uyarı

Üçüncü birlik dördüncü birliğe yakın olur. Bu şekilde düşman, saflarını toparlayacak olsa bile, üçüncü birlik ganimetleri toplayan dördüncü birliğin himayesini oluşturur ve bu durum güvenli bir şekilde çekilmelerine kadar sürer.

Bu yöntem, “Düşmanın inceltilmesi” olarak adlandırılır. Çünkü düşmanın, 15 m. dağa tırmanması, sonra başka bir 15 m. başka bir grubun peşine düşmesi, sonra üçüncüsünün ve dördüncü birliğin peşine düşmesi, hiçbir şekilde mümkün değildir. Bu durumda onu helak eden ilk şey, çıkması ve inmesi olacaktır. Ondan sonra da göz kapaması kadar kolay bir yem olacaktır.

İyi Anlaşılması Gereken Bazı Mülahazalar

İnfazda, hız ve dikkat, operasyonun başarılı olmasının en önemli vesilelerindedir. Buda savaşçıların maharetlerine ve eğitim yeterliliklerine bağlıdır.

Savaşçı birliğin komutanı, başkomutanla sürekli irtibat içinde olmalı ve savaş alanında olan gelişmelerle ilgili hızlı raporlar vermelidir.

Birlik komutanı, ani bir durumla karşılaşp başarısız olmamak için, operasyona başlamadan önce karşılaşacağı zorlukları kestirmelidir.

Birlik komutanının şunları bilmesi gerekir:

1- Saldırı için belirlenen hedef ve hesapta olmayan gelişmelerin düzeltilmesi.

2- Toplanma yeri, teşkil yeri, başlama noktası ve gidilecek yolların tanınması.

3- Mayın tarlaları dâhil olmak üzere engellerin aşılma yöntemi.

4- Tüm yolların öğrenilmesi. Geri çekilme yolu, birliklerin buluşma yolu ve etraftaki sınırların öğrenilmesi bunlar arasındadır.

5- Çatışmayı ne zaman kontrol altına alabileceği.

Destek silahları tam bir dikkat ve en iyi şekilde nasıl kullanılacağı planlanmadığı sürece, saldırılar başarılı olmayacaktır. Aşağıdaki örneklerde amaçlanan ise, gerekli teçhizatlara bazı örneklerdir:

Tank: Tanklar kan kaybettirme merhalesinde kullanılmazlar, denklik merhalesinde kullanılırlar.

Top: Toplarda aynı şekilde kan kaybettirme merhalesinde değil denklik merhalesinde kullanılırlar.

Mühendisler: Tüm merhalelerde gerekir.

Tank karşıtı toplar: Tüm merhalelerde gereklidir.

Orta otomatik silahlar: Yoklama merhalesi hariç diğer tüm merhalelerde gereklidir.

Havan birliği: 60'lık havan kan kaybettirme merhalesinde kullanılır. Onun üstündekiler ise yalnızca denklik ve yok etme merhalelerine elverişlidir.

Mayın tarlalarının temizlenmesi ve patlayıcıların kullanılması: Tüm merhalelerde gereklidir.

5. BÖLÜM

ŞEHİR SAVAŞI

Bu, gerilla savaş türlerinin en zorlarından, en yıpratıcılarından ve her iki tarafı da en hızlı tüketenlerindedir. Ancak mücahid fertler, örgütlenmelerini yüksek seviyede kurabilir ve iyi silahlanabilirlerse, Allah'ın izniyle Allah düşmanlarını yenilgiye uğratabilirler.

Şehir savaşındaki savaşçının, çatışma sahasındaki savaşçının şekline bürünmesi şart değildir. Bilakis tacir veya düşman saflarındaki bir asker kılığında düşmanına çok etkili darbeler indirerek gerilla savaşını sürdürebilir. Şehir savaşında, sesli veya sessiz saldırı düzenlenmesi şart değildir. Bilakis suikast veya patlatmalar gibi farklı yöntemler benimsenebilir.

Şehir savaşında bilinen bazı tanzim şekilleri bulunmaktadır:

Hiyerarşik tanzim: Gerilla için bu başarısız bir tanzim şeklidir. Bu, bir emir, emirin altında iki naip, bu naiplerin altında da üçer mesul... Bu şekilde hücre ne kadar genişlerse, alttaki fertler de o oranda genişler ve bu halka kadar uzar. Bu tanzim türü, Mısır'daki İhvanu Müslimin ve benzeri Allah yolunda savaşa ihtiyaç duymayan siyasi partiler için uygundur. Bu tanzim türünün olumsuz yönü, başından sonuna bu tanzimin tümünü tanımak istediğinde, gerçekten çok kısa bir sürede bunu gerçekleştirebilirsin. Çünkü birisini tutukladığında, üstünü verecek ve bu durum emire kadar uzanacaktır.

Bu tür savaşlarda en uygun tanzim şekli "salkım" veya "hücre" şeklindedir. Bunun anlamı, her hücrenin bir birliği ve bu birliğin de kendisine ait başka birlikleri bulunmasıdır. Bu nedenle bu yapı, insan vücudundaki akyuvarlara benzetilir. Hastalık ne kadar artarsa o kadar bölünme olur.

Bu, aşağıdaki şu örnekle açıklanabilir:

Sen bir hücrenin emirsin, bir naibin ve beş adamın bulunuyor. Bu beş kişinin de her birinin kendisine ait bir birliği bulunmakta. Bu şahsın oluşturmuş olduğu bu birlik, senin hücrenin dairesindedir ve o kişi kendi birliğinin emiri konumundadır. Bu birliğin fertleri ise senin bu hücrenin emiri olduğunu bilmiyorlar, bildikleri yalnızca, kendi birliklerinin emiridir. Onları hazırlayan bu emirleridir. Onlardan birisi tutuklandığında, bu emir gizlenmeye çekilir.

Allah seni muvaffak kılsın, bilmelisin ki, birliğin sayısı ne kadar artarsa o kadar zayıflar. Ne kadar az olursa da, daha kuvvetli, daha çabuk, infaz ve intikalde daha hızlı olur.

Bilmelisin ki, görevleri başarısızlıkla sonuçlandıran, birliğin fertlerinin emirlerini bilmeleridir. Fertler, senin ismini, telefon numaranı, ev adresini, kaç çocuğun olduğunu, dayılarının kimler olduğunu vb. bilmek zorunda değildir. Yalnızca sen onlara güveniyorsun, onlar da sana güveniyorlar. Öyleyse tüm bu detayları bilmelerinin bir gereği yoktur. Eğer bir soruları olursa, bu, eylemin detayları ve takip edilen plan hakkında olmalıdır.

Bundan sonra, birlikte bu şartlar oluşursa, bundan da birinci birliği tanımayan yeni bir birlik türeyebilir. Böylece baş emir olanın yanında beş emir ve beş hücre bulunmuş olur. Her bir ferdin, yalnızca baş emirin ve naibinin bildiği kendilerine ait birlikleri olur.

Bu emir için en iyi olanı, kendisiyle birliği arasında bir aracı bulunmasıdır. Bu aracı birçok meziyetler ve uyruklara sahip olmalıdır. Birlik tutuklandığında, bu aracı hemen başka bir ülkeye geçer ve orada başka bir uyrukte yaşar. Emir ise tanınmadan güven içinde yaşayabilir. Yine bu hücrelerin kurucusu -yani baş emir-, naip ve emirleri de güven içinde olurlar.

Hücreler dört kısma ayrılırlar. Bu, eylem gücünün etkilerinden ve aynı zamanda bu hücrenin zayıflık noktalarındandır.

Bunun çözümlü ise, diğler hücrelerle hiçbir bağı olmamasıdır. Bu nokta, bu yapının zayıflık noktalarından birisidir. Diğler yönden ise, bunda ne gücüne, ne hazırlığına ve nede başka bir şeye dayanmamaktasın. Dayanağıın, istediğın şekil, yer ve zamana göre düşmana ani darbeler vurabilmendir.

Tüm gerilla fertleri için geçerli olan bazı ana hatlar bulunmaktadır ki bunları bilmeleri ve bu hatları geçmemeleri gerekir.

Bir hücre, dört birlikten oluşur. Yanındaki her hücre aynı çizgide olur:

Birinci birlik:

Komutan

Naip

Komutanın görevi: Hedef seçmesi, saldırı planı belirlemesi ve diğler gruplar arasında bağ olmasıdır. Hücreyi düzenleyen odur.

Mülahaza:

Hücrenin 30-60 kişi olması doğru değildir. Çünkü sayı ne kadar artarsa o kadar zayıflanacak ve sayı ne kadar az olursa görevin infazı o kadar kolaylaşacaktır.

Komutanın özellikleri: Bu tür işlerin başına geçecek kişi, hem kararlı hemde cesur olmalıdır. Yine ani kararlar alabilme yeteneğine, tecrübeye, deneyime ve hedefin şer'i olup olmadığıyla ilgili ilimlere sahip olmalıdır.

İkinci birlik: Gözlemciler

Bu birliğin iki türü vardır:

Genel gözlemci.

Özel gözlemci.

Genel gözlem: Komutanlar, gözlemci birliğinden talepte bulunarak onlara 'bizlere şu niteliklerde bir hedef belirleyin, düşmanı vurmak istiyoruz' derler. Onlarda bu nitelikteki düşmanları araştırmaya başlarlar.

Mülhaza:

Bu nitelikleri araştırarak olan kişi, uyanık, zeki, kararlı, cesur, geniş kültürlü ve her hangi bir yere girip malumat toplayabilecek kapasitede olmalıdır.

Komutanların hedefi belirlemelerinden sonra, gözlemci birlik gider ve tam bir dikkatle hedef hakkında malumatlar toplamaya başlar.

Operasyon süreçleri arasındaki en uzun zamanı, gözlemciler almaktadırlar. Gözlemci birliğin bir yer hakkında tüm malumatları toplamasına bir örnek verecek olursak:

Nöbetçilerin sayısı, görevlilerin sayısı, nöbet noktaları, binanın yüksekliği, binanın giriş çıkışları, acil çıkışlar... Bundaki maksat, operasyona faydalı olacak malumatların toplanmasıdır.

Araştırma süresi tamamlandıktan sonra, bu bir ay, iki ay veya on ay sürebilir. Sonunda komutana gidecek olan tam bir dosya olmalıdır. O sürede dakik araçlar kullanılmalıdır. Örneğin kamera, ses kaydı vb. sonra emirin talebine göre malumatlarda daha da artırılmaya gidilebilir.

Emirlerin malumatlarla yetinmesinden sonra, gelen malumatlar ışığında plan belirlenmeye başlanır.

Mūlahaza:

Malumatlardaki başarısızlık operasyonun başarısızlığına neden olacaktır. Örneğin, gözlemci birlik hedefe gidip hedef duvarının kalınlığı hakkında yarım metre olduğunu yazmıştır ve hazırlık ona göre yapılmıştır. Ancak duvarın patlatılmasından sonra bina çökmemiştir. Niçin çökmemiştir? Çünkü binanın etrafındaki destekleyici duvarlar hesaba katılmamıştır.

Bu nedenle dikkat zorunludur. Duvar kolonları demirli mi demirsiz mi? Duvarı destekleyen çelikler bulunuyor mu bulunmuyor mu?...

Bir örnek:

H. 1414 senesinde Avrupa birliği bankasının patlatılması olayı. Binanın alt katına inilmiş, kolonlar, duvarların kalınlıkları ve duvarlarda kullanılan maddeler kayıt altına alınıp hesap edilmiş. Bundan sonra bu malumatlar üzerine plan belirlenmiş. Patlayıcıların türü ve sarsıcı olacağı belirlenmiş. Bu tür patlayıcılar duvara yakın veya bitişik olmalıdır. Duvara ne kadar çok yaklaşırsa tesir o kadar artar.

Kardeşler bunu yarım ton olarak belirlediler ve gerçekten de bu miktarı bir kamyonla yükleyip oraya soktular ve belirli bir zamana ayarlayıp dışarı çıktılar. Sonra patlama oldu ve bina çökmeydi! Niçin?

Bunun nedeni, kolonların demir değil çelik olmasıydı. Ve Allah Teâlâ onlara kahraman Muhammed Atta'yı gönderdi. Allah Ona rahmet etsin.

Gözlemci birliğin emirlere göndereceği dosyadan sonra planlamaya geçilir.

Mülhaza:

En önemli meselelerden birisi de, bundaki hedefin ne olduğudur. Düşmanda amaçlanan hedef, onu korkutmak ve tedirgin etmek midir? Onu yıpratmak ve maneviyatını çökertmek midir? Yoksa hedef, düşmana kan kaybettirmek midir? Kendine ulaşabileceğin bir hedef belirlemelisin.

Kardeşler ikiz kuleleri vurduklarında, hedefleri ölü sayısı değildi. Böyle olmuş olsaydı, bunu iş saatinde yapabilirlerdi ama iş saati öncesinde yaptılar. Çünkü mücahidler, ölü sayısını tespit edemeyeceklerini, düşmanın da doğru sayıyı vermeyeceğini biliyorlardı. Çünkü gerçek sayıyı yalnızca kendilerinde saklayacaklardı. O olayda bile ölülerin sayısı 10.000 üzerinde olmuştur. Allah'a hamd olsun.

Düşmanın dünyanın gözü önünde yenilgiye uğradığını göstermek istersen, gözlemci gruptan, operasyon öncesi ve sonrası çekim yapmaları talep edilir. Gözlemci birlik için önemli olan nokta, teçhizatların bu bölgeye ulaştırılabiliyor ulaştırılamamasıdır.

Bundan sonra üçüncü birliğin görevi gelir ki bunlarda hazırlık birliğidir:

Örneğin, dosya komutanlara ulaştıktan ve plan belirlendikten sonra şöyle denilmiştir: “Bu bina, taarruzda bulunacak 12 kişiye ihtiyaç duyuyor. Her bir fertte 12 kg. patlayıcı, keleş, en az üç şarjör ve üç el bombası...” Veya bunun benzeri talepler olacaktır.

Bu talepleri, komutanlar hazırlık birliğine gönderir ve ihtiyaca göre bir ay iki ay veya daha fazla bir süre içerisinde gerekli malzemeler hazırlanır.

Aynı şekilde bu operasyonlarında bir yolculuğa ihtiyaç olacak mıdır? İhtiyaç duyulduğu takdirde hazırlık birliği sahte pasaportlar hazırlarlar. Bundan sonra hazırlık birliği bunları ölü sandığa

(belirli bir yere) koyarlar. Örneğin falanca mıntıkada, falanca otelin falanca katının ...numarasında. Ve anahtarı teslim ederler. Veya bu teçhizatları komutana yada eğer iyi tanışıyorsa doğrudan infazcılara verebilirler.

Burada dördüncü birliğin görevi devreye girer ki bu infazdır:

Bu birlik teçhizatın bulunduğu mekâna gider, planı alır ve 'Bismillah Allahu Ekber' deyip infaza geçer.

Bazen infaz birliği, operasyon öncesi -imkân dâhilinde- mekânı tanıma ihtiyacı duyabilir.

Mülâhaza:

Bazen tek bir şahıs, iki rolü veya bu sayılan dört rolü tek başına oynayabilir. Bu, bazı kardeşler tarafından gerçekleştirilmiştir. Allah'tan, onları şehidlerden kabul etmesini diliyorum.

Kuveyt'te Feylaka körfezinde Amerikalılardan 27 tanesini öldürüp 48'ini yaralamayı başardılar. Mekâna iki kişi saldırdı. Kahraman komutan, Enes El-Kenderi üç keleş, diğeri ise iki keleş taşıyordu. Yere girdiklerinde, Amerikalılar istirahat halindeydiler. Kardeşlerle Amerikalılar arasındaki mesafe 30 metre kadardı. Kardeşlerden her biri 240 mermi attılar. Allah'a hamd olsun.

Bir hücre böyle yapılır. Hücrenin içindeki birlikler birbirlerini tanımazlar. Her bir hücrede diğer hücreleri tanımaz.

Bazen bir hücredeki teçhizat emiri, başka bir hücrede de emir olabilir. Ve düşmana yeterli acı tattırılana kadar hücreler bu şekilde genişler...

Allah'a hamd olsun.

kureselkitap.com

kureselkitap.com

kureselkitap.com

kureselkitap.com

kureselkitap.com

KÜRESEL KİTAP'TAN ÇIKAN ESERLER

- » Kayıp Minare / *Abdullah Azzam*
- » Cihadı Desteklemenin 44 Yolu / *Enver el-Evlaki* (2. Baskı)
- » Şehadet Yolunda Cihad Erleri / *Harun İlhan*
- » Hattab'ın Anıları / *Sâmir bin Salih es-Süveylim* (3. Baskı)
- » Kafkasya Emirliği Mücadelesi / *Said Buryatski* (2. Baskı)
- » Düşmanla Savaşta Kadının Rolü / *Yûsuf bin Salih el-Iyeyrî*
- » Allah'ın Rasûlü Muhammed / *Atıyyetullah el-Lîbî*
- » 11 Eylül - Dünyayı Sarsan Hâdiseye Genel Bir Bakış / *Seyfüddîn El-Ensârî • Ebû Ubeyd El-Kureşî • Ebû Eymen El-Hilâlî*
- » Türkistan Şehidleri -1- / *Abdullah Mansur*
- » Cihad Yolunda Değişmeyen Esaslar / *Yûsuf bin Salih el-Iyeyrî*
- » El-Kaide ve Taliban'ın İçinde / *Seyid Saleem Şahzad*
- » Zerkavi / *Fuad Hüseyin*
- » Tekfir Meselesi Üzerine Mülâhazalar / *Eşref Yılmaz*
- » Bağımsızlığın Eşiğinde / *Zelimhan Yandarbiyev*
- » Mücahidin Ahlakı / *Ebû Ömer es-Seyf*
- » Tarihe Şahitliğim / *Ömer Abdurrahman*
- » İlimsizce Fetvâ Verme Hususunda Bir Uyarı / *Şeyh Ebu'l Velîd el-Ensârî Cihad Menhecine Dair / Usâme bin Ladin*
- » Türk Mücâhidlerin Sorularına Cevaplar / *Atıyyetullah el-Lîbî*
- » Sabah ve Akşam Zikirleri / *Abdullah Azzam*
- » Lübnan Hizbullah'ı ve Filistin Davası / *Atıyyetullâh el-Lîb*
- » Geceyi İhyâ Etmek / *Süleyman el-Ulvân*
- » Gerilla Savaşı / *Yûsuf bin Salih el-Iyeyrî*
- » Cihad Yürüyüşü / *Harun İlhan*

Sipariş İçin:

www.kureselkitap.com